

TEVHİD RİSALELERİ-1

Te'lif:

**Şeyh Muhammed Bin Abdilvehhab
(Rh.a)**

**Derleyen:
Abdullah Hanif**

İSTANBUL H. 1434 – M. 2013

**MUVAHHİD YAYINLARI
www.darultavhid.com**

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ، نَحْمَدُهُ، وَنَسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَعْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنفُسِنَا ،
وَمَنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا ، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلٌّ لَهُ ، وَمَنْ يُضْلِلُ فَلَا هَادِي لَهُ
وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تُمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ} [آل عمران 102].

{يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبِّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا
وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءَ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
عَلَيْكُمْ رَقِيبًا} [النساء 1].

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا. يُصْلِحُ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَعْفُرُ
لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا} [الأحزاب 70-71]

أَمَّا بَعْدُ، فَإِنَّ خَيْرَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ، وَخَيْرُ الْهُدَى هُدَى مُحَمَّدٍ، وَشَرُّ الْأُمُورِ
مُحْدَثَائِهَا، وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ وَكُلُّ ضَلَالٍ فِي النَّارِ¹

هذه خطبة الحاجة التي كان النبي صلى الله عليه وسلم يستفتح بها خطبه، رواها الإمام أحمد في المسند (1/ 392 - 393)، وأبو داود (2118)، والترمذى (1105)، وابن ماجة (1892)، وأخرج بعضها الإمام مسلم في صحيحه (867) و (868).

HUTBET'UL HACE

Hamd, ancak Allah (c.c.) içindir. O'na hamdedeler, O'ndan yardım ve mağfiret dileriz. Nefislerimizin şerrinden, amellerimizin kötülüğünden O'na sığınızır. Allah (c.c.) kimi hidayete erdirirse onu saptıracak, kimi de saptırırsa onu hidayete erdirecek yoktur.

Allah'tan (c.c.) başka ibadete layık ilah olmadığına şahadet ederim. O, tektir ve ortağı yoktur. Yine şahadet ederim ki, Muhammed (s.a.v.) O'nun kulu ve Rasulü'dür.

"Ey iman edenler! Allah'tan korkulması gerektiği gibi korkun ve sizler ancak müslümanlar olarak ölü!" (Ali İmran: 102)

"Ey insanlar! Sizi bir tek nefisten yaratan ve ondan da eşini yaratan ve ikisinden birçok erkekler ve kadınlar üretip yayan Rabbinizden sakının! Adını kullanarak birbirinizden dilekte bulunduğuuz Allahtan ve akrabalık haklarına riayetsizlikten sakının! Şüphesiz Allah sizin üzerinize gözetleyicidir." (Nisa: 1)

"Ey iman edenler! Allah'tan sakının ve sözün en doğrusunu söyleyin ki Allah, amellerinizi ıslah etsin ve günahlarınızı bağışlasın. Kim Allah'a ve rasulüne itaat ederse büyük bir kurtuluşa ermiş olur." (Ahzab: 70-71)

Muhakkak ki, sözlerin en hayırlısı Allah'in Kelamı, yolların en hayırlısı Muhammed'in (s.a.v.) yoludur. İşlerin en kötüsü ise sonradan uyduranlardır. Sonradan uydurulup dine sokulan her amel bidat, her bidat sapıklık ve her sapıklık da ateştedir.²

²Hutbet'ul Hace ismi verilen bu duayı Allah Rasulu (sav) hutbelerinin girişinde okurdu. Bu hadis değişik lafızlarla Muslim Cuma: 13, Nesai Cuma: 24 ve diğer hadis mecmualarında nakledilmiştir.

TAKDİM

Hamd, ancak Allah (c.c.) içindir. O'na hamdedeler, O'ndan yardım ve mağfiret dileriz. Nefislerimizin şerrinden, amellerimizin kötülüğünden O'na sığınırız. Allah (c.c.) kimi hidayete erdirirse onu saptıracak, kimi de saptırırsa onu hidayete erdirecek yoktur.

Allah'tan (c.c.) başka ibadete layık ilah olmadığına şe-hadet ederim. O, tektir ve ortağı yoktur. Yine şehadet ederim ki, Muhammed (s.a.v.) O'nun kulu ve Rasulü'dür.

Muhakkak ki, sözlerin en doğrusu Allah'in Kelamı, yolların en hayırlısı Muhammed'in (s.a.v.) yoludur. İşlerin en kötüsü ise sonradan uydurulanlardır. Sonradan uydurulup dine sokulan her amel bidat, her bidat sapıklık ve her sapıklık da ateştedir.

Bundan sonra; Elinizdeki bu risaleyi hazırlama imkanını bizlere bahşeden Rabbimize hamd olsun. Bu kitapçık Şeyhulislam Müceddid Muhammed bin Abdilvehhab'in (rh.a) tevhid akidesini özet olarak anlatan son derece önemli altı adet risalesini ihtiya etmektedir. Bu risaleler sırasıyla;

- **er-Risalet'ul Mufide** (Faydalı Risale): Tevhid, Şirk, Küfür ve Ni-fak kavramlarını izah eder.

- **Ma'na't Tagut ve Ruusu Envaihi** (Tağutun Manası ve Başlıca Çeşitleri)

- **el-Usul'us Selase veya Selaset'ul Usul** (Üç Esas): Kişiye kabirde sorulacak olan Rabb, din ve peygamber kavramları hakkında malumat içen bir risale.

- **el-Kavaid'ul Erbaa** (Dört Kaide): Müminlerle müşrikler arasındaki farkı belirleyen dört kaideden bahseder.

- **Asl'u Din'il İslam** (İslam Dininin Aslı)

- **Nevakiz'ul İslam** (İslamı Bozan Şeyler)

Ayrıca ihtiya ettiği konunun ehemmiyetine binaen Şeyh'in torunu Abdurrahman bin Hasen (rh.a)'ın "La ilah illallah"ın şartlarını açıkladığı bir risalesi de kitabı sonuna eklenmiştir.

Bu risaleler, müellifinin kullandığı basit ve anlaşılır dille beraber ih-

tiva ettiği derinlikten dolayı gerek kadınlar, çocuklar, gençler, İslam'la yeni tanışan insanlar gibi avamdan olan kesimlere, gerekse de ilim talebelerine ve okur yazar kesime hitap eden; İslami öğrenmek ve amel etmek isteyen herkesin okuması hatta ezberlemesi gereken metinlerdir.

Daha önce Türkçe'de muhtelif yer ve zamanlarda neşredilmiş olan bu risaleleri hazırlarken şu usulu takip ettik:

1- Risalelerin mevcud tercümelerinden istifade etmekle beraber Arapça orjinalleriyle mukayese ederek tercümeleri baştan kontrol ettik ve bir çok düzeltmeler yaptık. İnsanın yaratılış gayesi olan tevhidle alakalı son derece ehemmiyet arzeden bu ve benzeri risalelerin tercümesi hususunda gereken titizliğin bugüne kadar gösterilmemiş olduğunu bu fırsatla üzere-rek belirtmek istiyoruz. Yapılan tercüme hataları çoğu zaman bunları oku-yan avamdan hatta bazen ilme intisab etme iddiasında olanlardan bir çok kimsenin kafasını karıştırmakta ve yerine göre bizzat akide konusunda in-sanı küfre götürecek kadar vahim hatalara yol açmaktadır. Bu açıdan eldeki imkanlar dahilinde tercüme noktasında titiz davranışmaya çalıştık.

2- Arapça orjinallerin yer aldığı kaynakları cild ve sayfa no'su ile beraber verdik. Kaynak olarak genelde Necd ulemasının risalelerini ihtiiva eden ed-Durar'us Seniye adlı eseri kullandık.

3- Metinlerde geçen ayet ve hadislerin arapçalarını mutlaka ekledik. Hadislerin tahric ve tahlükini eldeki imkanlar çerçevesinde yapmaya çalış-tık.

4- İlim talebelerinin ezberleyebilmesi için kitabın sonuna Arapça or-jinallerini ekledik.

Şeyh Muhammed başta olmak üzere alimlerin tevhidle alakalı kale-me almış oldukları bu tarz risaleleri yayılmamaya devam etmeyi düşündü-ğümüzden dolayı kitabı ismini “Tevhid risaleleri-1” olarak belirledik. İn-şallah bu serinin devamı da gelecektir.

Allah'tan bu risaleden dünyada ve ahirette faydalananmayı nasip etme-sini diliyoruz.

MUHAMMED BİN ABDİLVEHHAB³

Şeyh'in torunu Abdurrahman bin Hasen (rh.a) onun hakkında şunları zikretmektedir:

Allah (c.c.) kendisine rahmet etsin ve ecrini kat kat versin. Onu ve hesap gününe kadar davetine katılanları bağışlasın.⁴ Gerçek şudur ki, Muhammed b. Abdulvehhab (r.h.) tevhidi delillere dayanarak açıklamak ve bu husustaki delilleri toplayarak insanlara izah etmek ve onları uyarmak husuunda yepye尼 bir çığır açmıştır. O, (kendi döneminde) tevhid ehlinin önderi, mülhidlere karşı da bir hüccet olmuş ve bir çok topluluk kendisinden yararlanmıştır.

Allah (c.c.) İmam Muhammed b. Abdu'l Vehhab'ın (r.h.) gönlünü daha henüz yetişme çağında iken tarafından rasullerin gönderiliş gayesi olan apaçık hakka açmıştır. Ki o rasuller insanları bütün ibadetleri ihlaslı bir şekilde yalnız Allah (c.c.) için yapmaya ve aynı zamanda müşriklerin savuna geldikleri şirkleri reddetmeye davet etmişlerdir.

Allah (c.c.) Muhammed b. Abdu'l Vehhab'ın (r.h.) himmetini yüceltmış, azmini güçlendirmiš ve böylece o imanın ve İslamın esası olan tevhide davet etmeye, Necd ahalisinden başlamış ve Necd halkını ağaçlara, taşlara, kabirlere, tağtlara ve putlara tapmaktan ve de sihirbaz ve kahinlere (medyumlara), müneccimlere (gökteki yıldızlardan çeşitli anımlar çıkaran astrologlara) inanmaktan sakındırmıştır. Allah (c.c.), şeytanların insanlara öğrettiği bid'at ve dalaletleri onun daveti sayesinde iptal etmiş, cihat sancağını onun vasıtısıyla ikame ederek şirk ve inad ehlinin şüphelerini geçersiz kılmıştır. Bu beldelerin çoğu bedevisiyle şehirlisiyle bu sayede İslam'la şereflenmiştir. İmam'ın (r.h.) daveti ve eserleri dört bir tarafa yayılmış, şeytanın denetiminde olup, iman etmek kendilerine ağır gelip de, inat ve aşırılıkta ısrar edenler hariç onu kötüleyen ve aleyhinde olanlar bile üstünlük ve faziletini kabul etmişler. Bundan sonra Arap Yarımadası onun davetiyle

³ Şeyh'in hayatını anlatan bu bölüm onun Kitab'ut Tevhid adlı eserinin şerhi niteliğindeki "Feth'ul Mecid" in girişinde yer almaktadır. Feth'ul Mecid, Şeyhin torunu olan Abdurrahman bin Hasen tarafından kaleme alınmıştır.

⁴ İmam Muhammed b. Abdu'l Vehhab (r.h.) Hicri 1115 (Miladi 1703) tarihinde Üyeyne'de doğmuş, Hicri 1206 (Miladi 1791) tarihinde de Der'iyye'de vefat etmiştir.

yeniden bereketlenmiş, sonuç Katade'nin (r.h.) bu ümmetin ilkleri için söyleniği gibi olmuştur. O, ilk Müslümanlarla ilgili olarak şöyle diyordu:

"Müslümanlar "La ilah illallah" deyince bu söz müşriklere oldukça ağır geldi ve buna karşı çıktılar. İblis ve ordusu bu davetten tedirgin oldular. Halbuki Allah ise bu daveti tamamlamak, onu üstün kılmak, onu müzaffer eylemek ve ona mukavemet edenlere karşı yardım etmek istiyordu. Müslümanları kendilerine karşı çıkanlara üstün kılarak kurtuluşa erdirdi. Çünkü, tevhid kelimesi öyle bir kelimeydi ki; kim ona dayanarak düşmanlık gösterirse müzaffer olur, kim ona dayanarak savaşırsa galib gelir. Bu gerçeği binicinin birkaç gecede ve kısa bir zaman içerisinde kat edebileceği Arap Yarımadası halkı içinde bu kelimeyi tanımayan ve onu ikrar etmeyen bir çok topluluklara öğretmiştir."

Allah (c.c.) bir çok alimin gönlünü Muhammed b. Abdu'l Vehhab'in (r.h.) davetine açmış, onun ortaya çıkışına sevinmişler ve ona gerek nesir gerek nazım olarak övgüde bulunmuşlardır. Nitekim bunların başında da İmam (r.h.) hakkında şairlerle övgüler yağdırın, San'a ülkesinin büyük alimlerinden Muhammed b. İsmail (Emir es-Sanani)⁵ gelir. Yine kendisi hakkında övgüler yağdırın değerli alimlerden biri de Ahsa Bölgesi alimlerinden şeyhimiz Ebu Bekir Hüseyin b. Ğannam'dır.⁶

⁵Hicri 1059 tarihinde Yemenin Sana şehrinde doğmuş, 1182 tarihinde vefat etmiştir. Subul'us Selam, Tathir'ul İtikad gibi tanınmış eserleri vardır.

⁶Tarihu Necd adlı meşhur eserin sahibidir. Abdurrahman bin Hasen burada bu iki alimin Muhammed bin Abdilvehhab hakkında yazdıkları beyitleri nakletmemektedir. Türkçeye aktarılmasına gerek görmediğimizden tercüme etmedik.

ER-RİSALET'UL MUFİDE (TEVHİD, ŞİRK, KÜFÜR VE NİFAK KAVRAMLARI HAKKINDA FAYDALI, ÖNEMLİ VE DEĞERLİ BİR RİSALE)

A-TEVHİD⁷

(الْتَّوْحِيدُ)

Allah'a hamdolsun O bize yeter. Seçtiği kullarına da selam olsun. Allah seni doğruya ilet sin, bilesin ki Allah (c.c) insanları ve cinleri kendisine ibadet etsinler ve kendisine hiçbir şeyi ortak koşmasınlar diye yaratmıştır.

Allah (c.c) şöyle buyuruyor:

{وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَنَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ}

"Ben cinleri ve insanları, ancak bana ibadet etsinler diye yarattım." (Zariyat: 51/56)

İbadet, Tevhid'in ta kendisidir. Çünkü rasullerle ümmetleri arasındaki çekişme hep bu noktada olmuştur.

Allah (c.c.) şöyle buyuruyor:

{وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ}

"Andolsun ki biz her kavme "Allah'a ibadet edin ve Tağuttan sakının" diye (emretmeleri için) bir rasul gönderdik." (Nahl: 16/36)

Tevhid'in Çeşitleri:

- 1 - Rububiyyet Tevhidi
- 2 - Uluhiyyet Tevhidi
- 3 - İsim ve sıfat Tevhidi

⁷ Durer'us Seniyye, 2/67-73

Şimdi Tevhid'in bu üç türünü ele alıp sırasıyla inceleyelim:

1 - Rububiyyet Tevhidi

(تَوْحِيدُ الرُّبُوبِيَّةِ)

Yüce Allah'ı rububiyyetinde (yani rabb olması, yaratması, yetiştirmesi ve imkan vermesi bakımdan) birlemekdir. Rasulullah (s.a.v) dönemindeki müşrikler tevhidin bu türünü kabul ediyorlardı. Fakat tevhidin bu çeşidini kabul etmeleri, onların İslam'a girmeleri için yeterli değildi. İşte bu yüzden Rasulullah (s.a.v), döneminin müşrikleriyle savaşmış, onların canlarını ve mallarını helal kabul etmiştir. Tevhidin bu türü, Allah'ı fiillerinde birlemektir.

Bunun delili yüce Allah'ın şu ayetleridir:

{فُلَانْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمْنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ
وَمَنْ يُحْيِي الْحَيَّ إِنَّ الْحَمِّىٰ وَيُحْكِمُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ
فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقْلَانْ أَفَلَا تَتَقَوَّنَ}

"De ki: "Size gökten ve yerden rızık veren kimdir? Ya da kulak ve gözlere sahip bulunan kimdir? Ölüden diriyi çikaran ve diriden ölüyü çikaran, her türlü işi düzene koyan kimdir? "Allah'tır" diyecikler. "Öyle ise (ona karşı gelmekten) sakınmaz misiniz?" de." (Yunus: 10/31)

{فُلَانْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ فُلَانْ أَفَلَا
تَذَكَّرُونَ فُلَانْ مَنْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ السَّبِيعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ فُلَانْ
أَفَلَا تَتَقَوَّنَ فُلَانْ مَنْ بِيَدِهِ مَلْكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُحْيِي وَلَا يُحْجَرُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ فُلَانْ فَأَنَّى تُسْخَرُونَ}

"(Ey Muhammed) De ki: "Eğer biliyorsanız söyleyin bakalım yeryüzü ve onda bulunanlar kimindir?" Allah'ındır" diyecikler. "Öyleyse hiç düşünmez misiniz?" de. "Yedi kat göklerin Rabbi ve

yüce Arş'ın Rabbi kimdir?" diye sor. "Allah'tır", diyecekler. "Şu halde siz Allah'tan korkmaz misiniz?" de. "Eğer biliyorsanız söyleyin, her şeyin mülkiyet ve yönetimi elinde olan, her şeyi koruyup kollayan, fakat kendisi korunmayan (buna muhtaç olmayan) kimdir?" diye sor. "Bun-ların hepsi Allah'ındır", diye cevap verecekler. "Öyleyse nasıl aldınızı-yorsunuz?" de. (Müminun: 23/84-89)

Bu husustaki ayetler oldukça fazladır. Burada özetlenemeyecek kadar çok, zikredilmesi gerekmeyecek kadar meşhurdur.

2 - Uluhiyyet Tevhidi

(تَوْحِيدُ الْأَلْوَهِيَّةِ)

Geçmişte ve günümüzde ki çekişme daha çok tevhidin bu türünde cereyan etmiştir. Bu, kulların yaptıkları fiillerde; yani **dua**, **nezr** (adak adama), **nahr** (kurban kesme), **reca** (ümít etme), **havf** (korkma), **tevekkül**, **rağbet** (arzulama), **rahbet** (çekinerek korkma), **inabe** (yonelme) gibi ibadetlerde yüce Allah'ı birlemeleri anlamındaki tevhiddir. (Allah'ı ibadete layık yegane ilah olarak tanırken, ibadet hususunda bir başkasını asla ona ortak koşmamak-tır.) (Mesela Duanın (ibadet olduğunun) delili şudur:

{وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي
سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ}

"Rabbiniz şöyledir: Bana dua edin, kabul edeyim. Çünkü bana ibadet etmemi kibirlerine yediremeye-yenler aşağılanarak cehenneme gireceklerdir." (Mü'min: 60)

Bu ibadet çeşitlerinin her birisi hakkında Kur'an'da delil mevcuttur.

İbadetin aslı: Allah'a ihlasl (yani hiç bir şeyi ortak koşmadan) ibadet etmektedir. Yalnızca Rasulullah'a tabi olup başka kimselere tabi olmayı reddetmektedir.

Allah (c.c) şöyle buyuruyor:

{وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ أَحَدًا}

"Şüphesiz mescidler yalnız Allah'ındır. O halde Allah ile birlikte hiçbir kimseye dua (ibadet) etmeyin." (Cin: 72/18)

{قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُخْبِي وَيُمِيزُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ التَّيْمِيُّ الْأَمِيُّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ}

De ki: "Ey insanlar, ben Allah'ın hepинize gön-derdiği rasulüyüüm." Göklerin ve yerin mülkü yalnız O'nundur, O'ndan başka ilah yoktur. Dirilten ve öldüren O'dur. O halde Allah'a ve ümmi nebi olan Rasulü'ne iman edin ki o da Allah'a ve O'nun sözlerine iman etmektedir. Ona uyun ki hidayete eresiniz. (A'raf: 158)

{وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونَ}

"Senden önce hiçbir rasul göndermedik ki ona "Ben-den başka ibadete layık ilah yoktur; şu halde yalnız bana kulluk edin" diye vahyetmiş olmayalım." (Enbiya: 21/25)

{لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ إِلَّا كَبَاسِطٌ كَفَيْهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَلْتَعَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِالْغِيَّ وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ}

"Gerçek dua (ibadet), ancak O'na yapılır. O'ndan başka dua (ibadet) ettikleri ise, kendilerinin hiçbir isteği yerine getiremezler. Onların durumu tipki ağızına gelsin diye suya avuçlarını uzatan kimseye benzer. Oysa (uzanıp suyu avuçlamadıkça) su onun ağızına gelmez. İşte kafirlerin duası, böyle boşा gitmektedir." (Rad: 13/14)

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحُقُوقُ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ { هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ }

"Keza, hak yalnız Allah'tır. O'nun dışında dua etmekte olduklarysa batıldır. Doğrusu Allah, yücedir, büyktür." (Hac: 22/62)

Bu husustaki ayetler bilinmektedir. Allahu teala (rasule itaat hususunda da) şöyle buyurmaktadır:

{ وَمَا آتَكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا }

"Rasul size neyi verdiyse onu alın, neyi de yasak ettiyse ondan da sakının." (Haşr: 59/7)

{ قُلْ إِنَّ كُنْتُمْ تُحْبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحِبِّكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرُ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ }

"De ki: 'Eğer Allah'ı seviyorsanız bana itaat edin ki, Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allah muhakkak ki Gafur'dur, Rahim'dir.' (Al-i İmran: 3/31)

3 – İsim, Sifat Ve Zat Tevhidi

(تَوْحِيدُ الْأَسْمَاءِ وَالصِّفَاتِ)

İsim, Sifat Ve Zat Tevhidi: Allah'ı zatında, isim ve sıfatlarında bir olarak tanımlamaktır.

Allah (c.c.) şöyle buyuruyor:

{قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ اللَّهُ الصَّمَدُ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُوْلَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ}

"De ki o Allah bir tektir. Allah Samed'dir (hiç bir şeye muhtaç değildir fakat her şey ona muhtaçtır). O, doğurmamış ve doğurulmamıştır. Hiç bir şey O'na eş (ya da denk) değildir." (İhlas: 112/1-4)

{وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ
سَيُخْرَجُونَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ}

"En güzel isimler (El-Esmau'l-Hüsna) Allah'ındır. O halde O'na güzel isimlerle dua edin. Onun isimleri hakkında eğri yola (ilhâda) sapanları bırakın. Onlar, yapmakta oldukları cezasını göreceklerdir." (Araf: 7/180)

{لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ}

"O'nun benzeri hiç bir şey yoktur. Muhakkak ki O işitendir, görendir." (Şura: 42/11)

Şeyhulislam Müceddid Muhammed bin Abdilvehhab (rh.a) Rububiyet tevhidi, Uluhiyet tevhidi ve Sifat tevhidi hakkında sorulan bir soruya şöyle cevap vermiştir:⁸

⁸ Bu bölüm, Risale't-ül Mufide'nin mevcut nüshalarında yoktur. Dolayısıyla risalenin Arapça metninde bu bölüm bulunmamaktadır. Ed-Durer's Seniye'de risalenin bitiminde nifak kavramından sonra zikredilmiştir. Önemli hususlara temas et-

Rububiyet tevhidi, kafirlerin de kabul etmiş olduğu tevhiddir. Allah teala şöyle buyuruyor:

{فَلَمْ مَنْ يَرْزُقْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمْ مَنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ
وَمَنْ يُخْبِطُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْبِطُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ
فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقْلَانِ أَفَلَا تَتَفَوَّنَ }

"De ki: "Size gökten ve yerden rızık veren kimdir? Ya da kulak ve gözlere sahip bulunan kimdir? Ölüden diriyi çıkaran ve diriden ölüyü çıkaran, her türlü işi düzene koyan kimdir? "Allah'tır" diyerekler. "Öyle ise (ona karşı gelmekten) sakınmaz misiniz?" de." (Yunus: 10/31)

Uluhiyet tevhidine gelince; ibadetleri mahlukattan ayrı olarak sadece Allah'a has kilmaktır. Zira "ilah" kelimesi Arab'ın kelamında ibadet için yönelinen varlık manasına gelir. O müşrikler şöyle diyorlardı: "Allah ilahlar ilahidir. (en yüce ilahtır)" Fakat bununla beraber Onun yanında salihler, melekler ve benzeri başka ilahlar ediniyorlardı. Ve diyorlardı ki: Allah bundan razıdır ve bunlar da Onun katında bize şefaat edecektir.

Sen bu hakikati iyice öğrendiğin zaman dinin ne kadar garip kalmış olduğunu da iyice anlamış olursun. Allahu teala müşriklere karşı onların kanaatlerinin batılılığını isbat etmek gayesiyle onların rububiyet tevhidini kabul etmelerini delil getirmiştir. Zira kainattaki işleri düzenleyen sadece Allah olup Onun haricindekiler zerre ağırlığında bir şeye dahi sahip değilken ve de onlar bunu da kabul ettikleri halde, nasıl olur da bir yandan Allah'a dua (ibadet) edip, Onunla beraber bir başkasına dua ederler?

Sıfat tevhidine gelince; sıfatları kabul etmeksiz ne rububiyet tevhidi ne de uluhiyet tevhidi düzgün olmaz. Fakat şurası da var ki kafirler, sıfatları inkar edenlerden daha akıllıdır. Allahu a'lem.

tiğinden dolayı tercüme etmeyi uygun gördük. Mevzusu tevhid kavramıyla bağıntılı olduğundan dolayı bölümün tercümesini buraya aldık.

ŞİRK ÇEŞİTLERİ

(أَنْوَاعُ الشِّرْكِ)

Bil ki, Tevhid'in zitti olan şirk (Allah'a ortak ve denk koşmak) üç türlüdür:

1 - Büyük şirk

2 - Küçük şirk

3 - Gizli şirk

1 - Büyük Şirk

(الشِّرْكُ الْأَكْبَرُ)

Büyük şirk: (İnsanı İslam dininden çıkarır)

Allah (c.c) şöyle buyuruyor:

{إِنَّ اللَّهَ لَا يَعْفُرُ أَنْ يُشْرِكَ بِهِ وَيَعْفُرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكُ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا}

"Allah kendisine şirk koşulmasını asla bağışlamaz; bundan başkasını dilediği kimse için bağışlar. Kim Allah'a ortak koşarsa bütün sapılmıştır." (Nisa: 4/116)

{وَقَالَ الْمَسِيحُ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّمَا مَنْ يُشْرِكُ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَا وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ}

"Mesih şöyle dedi: Ey İsrailoğulları, benim de rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a kulluk edin! Kim Allah'a şirk koşarsa muhakkak ki, Allah ona cenneti haram kilar, onun varacağı yer de ateşтир. Zulmedenlerin yardımçıları yoktur." (Maide: 5/72)

Büyük şirk dört çeşittir. Bunlar:

a - Duada şirk

(شِرْكُ الدَّعْوَةِ)

Allah (c.c) şöyle buyuruyor:

{فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلْكِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الَّذِينَ قَلَمَّا بَحَثَاهُمْ إِلَى الْبَرِّ
إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ }

"Gemiye bindikleri zaman, dini yalnızca Allah'a halis kılarak O'na yalvarırlar. Fakat Allah onları salımen karaya çıkarınca ona hemen eş koşarlar." (Ankebut: 29/65)

b - Niyet, irade ve gayede şirk⁹

(شِرْكُ النِّيَّةِ وَالْإِرَادَةِ وَالْقَصْدِ)

Allah (c.c) şöyle buyuruyor:

{مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَهَا ثُوَفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَالُهُمْ فِيهَا وَهُمْ
فِيهَا لَا يُبَخِّسُونَ أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ هُنْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحَبَطَ مَا صَنَعُوا
فِيهَا وَبَاطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ } .

"Dünya hayatını ve güzelliklerini isteyenlere orada işlediklerinin karşılığını eksiklige uğratılmadan veririz. İşte ahirette onlara ateşten başka bir şey yoktur. Orada yapmakta oldukları boş gitmiştir. Zaten yapmakta oldukları da batıldı." (Hud: 11/15-16)

⁹ Durer'us Seniyye'de bu başlık şöyledir: Niyet yani irade ve kasid (gaye) şırkı.

c - İtaatte şirk

(شِرْكُ الظَّالِعَةِ)

Allah (c.c) şöyle buyuruyor:

{اَنْخَدُوا اَحْبَارَ قُمْ وَرُهْبَانَهُمْ اُرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا اُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا اِلَّا هُوَ سُبْحَانُهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ}

"(Yahudiler) Allah'ı bırakıp bilginlerini (hahamlarını; hıristiyanlar da) rahiplerini ve Meryemoğlu Mesih'i (İsa'yı) rabler edindiler. Oysa tek ilahtan başkasına ibadet etmemekle emrolunmuşlardır. O'ndan başka ibadete layık ilah yoktur. O, bunların ortak koştukları şeylerden münezehhtir." (Tevbe: 9/31)

Bu ayetin tefsirinde herhangi bir kapalılık yoktur. Şöyled ki; Halk her ne kadar alımlere ve abidlere dua etmeseler de, masiyet (Allah'a isyan) hulusunda onlara itaat suretiyle, onlara ibadet etmiş oluyorlar. Adiyy b. Hatem şöyle demişti:

"Biz onlara (bilginlere) ibadet etmiyoruz ki."

İşte bu noktada Rasulullah (s.a.v) konuya açıklık getirerek, burada söz konusu ibadetin, masiyet yani Allah'ın emrine isyan olan konularda, bu kimselere itaat edilmesi olduğunu bildirmiştir.¹⁰

¹⁰ .(Tirmizi Tefsir: 9, Taberi 14/210 (16631-16634) Rasulullah (s.a.v) "Al-lah'ı bırakıp da bilginlerini, rahiplerini rabler edindiler." (Tevbe: 9/31) ayetini okuyordu. Adiyy Rasulullah'a: "Onlar, onlara ibadet etmiyorlar ki" dedi. Rasulullah (s.a.v) şöyle buyurdu:

"Bunlar Allah'ın helal kıldığını haram ve haram kıldığını da helal kılmıyorlar, onlar da bunlara tabi oluyorlardı. İşte bu, onların onlara ibadetidir."

Suyuti Durrül Mensur 3/230'da İbn Sa'd, Abd b. Humeyd, İbn Münzir, İbn Ebu Hatim, Taberani, Ebu's-Şeyh, İbn Merdüyeh ve Beyhaki'ye nisbet etmiştir.)

d - Sevgide şirk

(شِرْكُ الْمُحَبَّةِ)

Allah (c.c) şöyle buyuruyor:

{وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَاداً يُجْبِونَهُمْ كَحْبَتِ اللَّهِ وَالَّذِينَ
آمُواْ أَشَدُّ حُبًا لِلَّهِ}

"İnsanlardan bazıları Allah'tan başka varlıklar O'na denk tutarlar, onları Allah'ı sevdikleri gibi severler. Müminler ise en çok Allah'ı severler." (Bakara: 2/165)

2 - Küçük Şirk

(الشِّرْكُ الْأَصْغَرُ)

Küçük şirk: Riyadır.

Allah (c.c) şöyle buyuruyor:

{فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلاً صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ
أَحَدًا}

"Kim Rabbine kavuşmayı umuyorsa, salih amel işlesin ve Rabbine ibadette hiç kimseyi ortak koşmasın." (Kehf: 18/110)

3 - Gizli Şirk

(الشِّرْكُ الْخَفِيُّ)

Rasulullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur:

"الشِّرْكُ فِي هَذِهِ الْأُمَّةِ أَخْفَى مِنْ دَبِيبِ النَّمْلَةِ السَّوْدَاءِ عَلَى صِفَاعِ
سَوْدَاءِ فِي ظُلْمَةِ اللَّيْلِ"

"Bu ümmet içinde şirk, koyu karanlık bir gecede, siyah karınca-ların, siyah taşlar üzerinde hareket etmesi gibi hareket eder."

Bunun keffareti ise Rasulullah (s.a.v)'in yapmış oldukları şu duayı yapmaktadır:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَشْرِكَ بِكَ شَيْئًا وَإِنَا أَعْلَمُ وَأَسْتَعْفِرُكَ مِنَ
الذَّنْبِ الَّذِي لَا أَعْلَمُ .

"Allah'ım! Herhangi bir şeyi şirk koşmaktan sana şıgnırıım. Bilmeden işlediğim gınahtan dolayı da senden mağfiret dilerim."¹¹

¹¹ Hadisin bir çok lafzi ve bir çok şahidi vardır. Buhari'nin Edeb'ul Mufred'de Ebubekr (ra)'dan rivayet etmiş olduğu lafız şu şekildedir:

حَدَّثَنَا عَبَاسُ التَّرْوِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَنْدُ الْوَاجِلِ، قَالَ: حَدَّثَنَا لَيْثٌ، قَالَ: أَخْبَرَنِي رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ الْبَصْرَةِ، قَالَ: مَنْ يَقْرَأُ
مَعْقِلَنَّ بْنَ يَسَارٍ، يَقُولُ: "اَنْطَلَقْتُ مَعَ اَبِيهِ بَكْرٍ الصَّدِيقِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، اِلَى الْتَّبِيِّ فَقَالَ: يَا اَبَا بَكْرٍ، لِلشَّرِكِ فِيمَا
اَنْتُمْ، فَقَالَ اَبُوهُ بَكْرٍ: وَهُلِ الشَّرِكُ اِلَّا مِنْ جَعْلِ مَعَ اللَّهِ اِلَهًا آخَر؟" فَقَالَ اَلْتَبِيُّ: وَاللَّهِيْ نَفْسِي بِيَدِهِ، لِلشَّرِكِ اَخْفَى مِنْ ذَبِيبِ
الثَّمْلِ، اَلَا اَذْلُكُ عَلَى شَيْءٍ إِذَا اُفْلَتَهُ ذَهَبَ عَنْكَ قَلِيلًا وَكَثِيرًا؟" قَالَ: فَلِي: اللَّهُمَّ اِنِّي اَعُوذُ بِكَ وَإِنَا أَعْلَمُ، وَأَسْتَغْفِرُكَ
لِمَا لَا اَعْلَمُ .

Ma'kil b. Yesar'dan dedi ki Ebubekr es-Siddik (ra) ile Allah Rasulu (sav)'e gittim. Yanına varınca şöyle dedi: Ey Ebubekr! Sizin içinde şirk karıncaının ayak sesinden daha gizlidir! Bunun üzerine Ebubekr (ra) dedi ki: Şirk Allah'in yanında başka bir ilah edinmek değil midir? Bunun üzerine Allah rasulu (sav) şöyle buyurdu: Nefsim elinde olan Allah'a yemin ederim ki şirk karıncaının ayak sesinden daha gizlidir. Sana bir şey göstereyim mi ki, onu söylediğin zaman, şirkin azını ve çoğunu senden gidersin.»

«De ki: "Allah'ım, bildiğim halde sana şirk koşmaktan sana şıgnırıım ve bilmediğim şeyden de, senden mağfiret dilerim."» (Edeb'ul Mufred no: 716)

Bunun benzerleri Ahmet Müsned': 4/403 Taberani "Kebir" ve "Evsat", Ebu Ya'la, Mecmeu'z-zevaid: 10/223,224, Terğıb ve't-Terhib:1/76'da Huzyefe, Aişe ve Ebu Musa (r. anhum ecmain)'den nakledilmiştir.

KÜFÜR VE ÇEŞİTLERİ

(الْكُفْرُ)

Muhammed bin Abdilvehhab (rh.a) bu hususta şunları zikretmektedir:

Küfür iki çeşittir:

1 - Büyük Küfür

(الْكُفْرُ الْأَكْبَرُ)

Büyük Küfür: (Küfr'ül ekber) İslam dininden çıkaran küfürdür. (Buna Küfr'ü millet de denir.) Beş çeşittir:

a - Yalanlama (İnkar) küfrü

(كُفْرُ التَّكْذِيبِ)

Allah (c.c) şöyle buyuruyor:

{وَمَنْ أَظْلَمُ مِنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوَيًّا لِلْكَافِرِينَ}

"Allah'a karşı yalan uydurandan, yahut hak kendisine gelmişken onu yalanlayandan daha zalm kim olabilir? Cehennemde kafirler için kalacak yer yok mudur?" (Ankebut: 29/68)

b – Tasdikle beraber büyüğlenme ve yüz çevirme küfrü

(كُفْرُ الْإِبَاءِ وَالْاسْتَكْبَارِ مَعَ النَّصْدِيقِ)

Doğru olduğuna inanmakla birlikte büyüğlenerek yüz çevirmektir.

Allah (c.c) şöyle buyuruyor:

{وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِإِدَمَ فَسَاجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى وَاسْتَكْبَرَ}

وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ {

"Hani bir zamanlar melekler: "Adem'e secede edin" demişdik. İblis hariç hepsi secede ettiler. O ise kaçındı, büyüklük tasladı ve kafirlerden oldu." (Bakara: 2/34)

c - Şüphe küfrü

(كُفُرُ الشَّكِّ)

Buna, kûfr'uz zann yani zanna dayalı kûfür de denir.

Allah (c.c) şöyle buyuruyor:

{وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَاهِرٌ لِنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظْنُنُ أَنْ تَبِدِّدَ هَذِهِ أَبْدًا وَمَا أَظْنُنُ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُدِدْتُ إِلَى رَبِّي لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلِبًا قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكْفَرْتُ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّاكَ رَجُلًا لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا}

"(Gurur ve kibirle) kendisine zulmederek bağına girerken: "Bunun, hiçbir zaman yok olacağını sanmam. Kiyametin kopacağını da zannetmiyorum. Şayet Rabbime döndürülürsem, hiç şüphem yok ki, orada bundan daha hayırlısını bulurum." dedi. Karşılıklı konuşukları arkadaşı ona: "Sen, seni topraktan, sonra nutfeden yaratın, daha sonra seni bir adam biçimine sokan Allah'ı mı inkar ediyorsun? İşte o benim Rabbim olan Allah'tır. Ben Rabbime hiçbir şeyi ortak koşmam" dedi." (Kehf: 18/35-38)

d - Yüz çevirme küfrü

(كُفُرُ الْإِعْرَاضِ)

Allah (c.c) şöyle buyuruyor:

{وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُنْذِرُوا مُعْرِضُونَ}

"...İnkâr edenler, uyarıldıkları şeylerden yüz çevirmektedirler."

TEVHİD RİSALELERİ - 1

(Ahkaf:46/3)

e - Nifak küfrü

(كُفْرُ النِّفَاقِ)

Allah (c.c) şöyle buyuruyor:

{ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ}

"Bunun sebebi, onların önce iman edip sonra inkar etmeleridir. Bu yüzden kalpleri mühürlenmiştir. Artık onlar hiç anlamazlar." (Munafikun: 63/2-3)

2 - Küçük Küfür

Küçük küfür: (Küfr'ül asgar) İslam dininden çıkarmayan küfürdür. (Buna Küfr'ü nimet, yani nimete nankörlük ismi de verilir.)

Allah (c.c.) şöyle buyuruyor:

{وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ آمِنَةً مُطْمَئِنَةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرُتْ بِأَنَّمِعَ اللَّهَ فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِيَسَ الْجُوعُ وَالْحُوْفُ إِمَّا كَانُوا يَصْنَعُونَ}

"Allah, şöyle bir ülkeyi (ibret için) örnek verdi: Bu ülkede güven ve huzur vardı. Oraya her taraftan bol bol rızık gelirdi. Sonra onlar Allah'ın nimetlerine karşı nankörlük ettiler. Allah da onlara, yaptıklarından ötürü aaklı ve korku belasını tattırdı." (Nahl: 16/112)

NİFAK (MÜNAFIKLİK)

(النِّفَاقُ)

Şeyh Muhammed bin Abdilvehhab (rh.a) şöyle diyor:

Nifak (ikiyüzlülük, olduğundan başka görünmek) iki çeşittir.

1- İtikadi nifak

2- Ameli nifak.

1- İtikadi nifak

(الاعْتِقَادِيُّ الْنِفَاقُ)

İtikadi nifakın altı çeşidi vardır. Bunlar:

- a- Rasulullah'ı yalanlamak,
- b- Rasulullah'in getirdiklerinin bir kısmını yalanlamak,
- c- Rasulullah'a buğzettmek,
- d- Rasulullah'in getirdiklerine buğzettmek,
- e- Rasulullah'in getirdiği dinin başarısızlığını görünce bundan sevinç duymak,
- f- Rasulullah (s.a.v)'in dininin başarı kazanmasına üzülmek, bundan rahatsızlık duymak.

Bu nifakın altı çeşidinden herhangi birisine sahip olanlar cehennemin en alt tabakasında bulunacaktır.¹² Şikaktan (ayrılıktan) ve nifaktan (ikiyüzlülükten) Allah'a siğınırız.

2-Ameli nifak

(النِفَاقُ الْعَمَلِيُّ)

Bu da beş çeşittir.

Rasulullah (s.a.v) şöyle buyuruyor:

آيَةُ الْمُنَافِقِ ثَلَاثٌ إِذَا حَدَّثَ كَذَبٌ وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ وَإِذَا أَوْثَمَ حَانَ

"Münafığın alameti üçtür; Konuşunca yalan söyler, söz verince sözünde durmaz, kendisine birsey emanet edilince ihanet eder."¹³

¹² Bu tarz amelleri işleyenler hakiki anlamda müdafık ve kafirdirler. Allahu teala şöyle buyuruyor:

"Doğrusu müdafıklar, cehennem ateşinin en aşağı tabakasındadırlar. Onlar için hiçbir yardımcı bulamazsınız." (4/Nisâ, 145)

¹³ Buhari İman: 34, Edebiyat: 69, Müslim İman: 106, 108 Tirmizi İman: 14, 20, Ahmed: 2/291, 397

Hadisin başka bir lafzında ise bunlara ilave olarak şöyle buyurulmuştur:

وَإِذَا عَاهَدَ غَدَرْ وَإِذَا خَاصَّمَ فَحَرَ

"Husumet ettiği zaman haktan ayrıılır. Ahdedince ahdini bozar.

14

TAĞUTUN MANASI

Şeyhulislam Muhammed bin Abdilvehhab (rh.a) diyor ki:¹⁵

Allah sana rahmet etsin bil ki; Yüce Allah'ın Ademoğluna ilk farz kıldıği şey tağutu inkar edip, Allah'a iman etmesidir. Bunun delili Allah (c.c) şu kavlidir:

{وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَبَيْنَا الطَّاغُوتَ}

"Andolsun ki biz her millete "Allah'a ibadet edin ve tağuttan sakının" diye (emretmeleri için) bir rasul gönderdik." (Nahl: 16/36)

Tağutu inkar etmek şöyle olmalıdır:

Allah'tan başkasına ibadet etmenin batıl olduğuna inanmalı ve Allah'tan başka ibadet edilenleri terk etmeli, onlara buğz etmeli, bunların taraftarlarını (şirk ehlini) tekfir etmeli ve onlara karşı düşmanlık beslemeli dir.

Allah'a imana gelince o da şöyle olmalıdır:

İbadet edilecek yegane mabudun başkası değil sadece O olduğuna iman etmeli, ibadetin hangi çeşidi olursa olsun, tümünü sadece Allah için halisane olarak yerine getirip, O'nun dışında ilah olarak kabul edilenlere ibadeti reddetmelidir. İhlas (tevhid) ehlini sevmeli, onları dost edinmeli, aynı zamanda şirk ehlne karşı buğz ve düşmanlık beslemelidir. İşte İbra-

¹⁴ Buhari İman:24, Mezalim: 17, Müslim İman: 106 Ebu Davud Sünnet; 15, Ahmed: 2/189, 198

¹⁵ Ed-Durar'us Seniyye 1/162-163

him (a.s)'in getirdiği din budur. Öyle ki kim bundan uzak durur, buna sırt çevirirse, o kendini aşağılamış olur.¹⁶ Allah'ın şu ayette zikretmiş olduğu güzel örnek de budur:

Allah (c.c.) şöyle buyuruyor:

﴿قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لَقَوْمِهِمْ
إِنَّا بُرَاءٌ مِّنْكُمْ وَمَمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ
وَالْبَعْضُ أَبَدًا حَتَّىٰ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحْدَهُ﴾

"İbrahim ve onunla beraber olanlarda, sizin için güzel bir örnek vardır. Onlar kavimlerine demişlerdi ki: "Biz sizden ve sizin Allah'tan başka taptıklarınızdan uzağız. Sizi reddettik. Bir tek Allah'a inanmanıza kadar, sizinle bizim aramızda sürekli bir düşmanlık ve öfke belirmiştir." (Mümtahine: 60/4)

Tağut: Genel (bir ifade)dir. her varlığa verilen genel isimdir. İster kendisine ibadet edilen bir mabud isterse de kendisine tabi olunan veya hut da Allah ve Rasulu'ne muhalif olarak itaat edilen birisi olsun; Allah'tan başka ibadet edilen ve kendisine ibadet edilmesine rıza gösteren herkes tağtuttur.

Tağutlar çoktur. Ancak bunların onde gelenleri beş tanedir:

1 - İnsanları Allah'tan başkalarına ibadete çağıran şeytan.

Allah (c.c.) şöyle buyuruyor:

﴿أَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ
مُّبِينٌ﴾

"Ey Ademoğlu! Ben size, şeytana ibadet etmeyin, çünkü o, sizin için apaçık bir düşmandır, diye bildirmedim mi?" (Yasin: 36/60)

16 Yazar şu ayete atif yapmaktadır: "Kendi nefsinı aşağılık kılandan başka, İbrahim'in dininden kim yüz çevirir? Andolsun, biz onu dünyada seçtık, gerçekten ahirette de O Salihlerdendir" (Bakara: 130)

2 - Allah'ın hükümlerini değiştiren zalim idareciler.

Allah (c.c) şöyle buyuruyor:

﴿أَلَمْ تَرِ إِلَى الَّذِينَ يَرْعَمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا إِمَّا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ
قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكِمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكُفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ
الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًاً بَعِيدًاً﴾

"Sana indirilene ve senden öncekilere indirilenlere inandıklarını iddia edenleri görmüyorum musun? Reddetmeleri emrolunmuşken tağuta muhakeme olmak istiyorlar. Oysa ki şeytan onları büsbütün saptırmak istiyor." (Nisa: 4/60)

3 - Allah'ın indirdiklerinden başka hükümlerle hükmedenler.

Allah (c.c) şöyle buyuruyor:

﴿وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ إِمَّا أُنْزِلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾

"Kim Allah'ın indirdiğiyle hüküm vermezse, işte onlar kafirlerin ta kendileridirler." (Maide: 5/44)

4 – Allah'ın dışında Gaybi bildiğini iddia eden kişi.

Allah (c.c) şöyle buyuruyor:

﴿عَامِ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا إِلَّا مَنِ ارْتَضَى مِنْ رَسُولٍ
مِنْ بَيْنِ يَدِيهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا﴾ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ

" Gaybi bilen Allah, gaybını kimseye açmaz. Ancak rasullerin- den razı olduğu kimse başka... Çünkü O, onun önüne ve arkasına izleyiciler (koruyucu melekler) dizer." (Cin: 72/26-27)

﴿وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا

تَسْقُطٌ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَجَّةٌ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ
 إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ {

"Gaybin anahtarları O'nun katındadır; O'dan başka kimse O'nu bilemez. Karada ve denizde olanların tümünü O bilir. O'nun ilmi dışında bir yaprak bile düşmez. O yerin karanlıklar içindeki tek bir taneyi bile bilir. Yaşı ve kuru ne varsa hepsi apaçık bir kitaptadır." (En'am: 6/59)

5 – Allah'ın dışında kendisine ibadet edilen ve buna rıza gösteren.

Allah (c.c) şöyle buyuruyor:

{وَمَنْ يَفْلُهُ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌ مِنْ دُونِهِ فَذَلِكَ بَخْزِيَ جَهَنَّمَ كَذَلِكَ بَخْزِي
 الظَّالِمِينَ }

"Onlar içinde kim, ben Allah'tan başka bir ilahım derse, işte onu cehennemle cezalandırırız. Zulmedenlerin cezasını işte böyle veririz." (Enbiya: 21/29)

Şurası çok iyi bilinmelidir ki, bir kimse tağutu reddetmediği müdetçe Allah'a iman etmiş sayılmaz. Çünkü yüce Allah, bu hususta kitabında şöyle buyurmaktadır:

{فَمَنْ يَكْفُرُ بِالْطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنُ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى لَا
 اتْفَصَّامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعُ عَلِيهِمْ }

"Dinde zorlama yoktur. Artık doğrulukla ehrilik birbirinden ayrılmıştır. O halde kim tağutu reddedip Allah'a inanırsa, kopmayan sağlam kulpa yapmışdır. Allah işitendir, bilendir." (Bakara: 2/256)

Yukarıda sunduğumuz ayetin baş kısmında şu ifadeler yer almaktadır:

"Artık rüşd ile ğayy birbirinden ayrılmıştır."

Rüşd: Muhammed (sav)'in dinidir.

Čayy: Ebu Cehil'in dinidir.

Urvetu'l-vuska (sağlam kulp): Allah'tan başka ibadete layık hiçbir ilah olmadığına şehadette bulunmaktır. "La ilahe illallah" kelimesi hem reddi, hem de ispatı içermektedir. Bu itibarla:

("**La ilahe**" yani ilah yoktur manasına gelen kısmı) Allah'tan başka ibadet edilenleri reddetmek ve ve de (**illallah** yani Allah hariç manasına gelen kısmı ise) her türlü ibadeti ortağı bulunmayan, bir olan Allah (c.c)'a yapmaktadır.

الأصول الثلاثة

ÜÇ TEMEL ESAS

DÖRT MESELE

Şeyhulislam Muhammed bin Abdilvehhab (rh.a) der ki:

Şunu bil ki –Allah'ın rahmeti üzerine olsun– bizim dört meseleyi bilmemiz gerekmektedir:

1 - İlim: Yani Allah'ı, Rasulunu ve de İslam dinini delilleriyle bilmek.

2 - Amel: Bu ilimle amel etmek.

3 - Buna davet etmek.

4 - Davet sırasında görülen eziyetlere sabretmek. Bütün bunların delili Asr suresidir. Bu surede Allah (c.c.) şöyle buyurmaktadır:

{وَالْعَصْرِ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
وَتَوَاصَوْا بِالْحُقْقِ وَتَوَاصَوْا بِالصَّيْرِ}

"Asra yemin olsun ki, insan hiç şüphesiz hüsrandadır. Ancak iman edip, salih amel işleyenler ve birbirlerine hakkı ve sabrı tavsiye edenler bundan müstesnadır." (Asr: 103/1-3)

İmam Şaffî –yüce Allah’ın rahmeti üzerine olsun– şöyle demektedir: “Eğer yüce Allah kullarına karşı bu sureden başka bir hüccet (delil) indirmemiş olsaydı, bu dahi onlara yeterdi.”

İmam Buharî de –Allah’ın rahmeti üzerine olsun– Sahih’inde ilmin söz ve amelden önce olduğuna dair bir bab açmıştır. Buna delil de yüce Allah’ın şu kavlidir:

{فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ}

"(Ey Muhammed!) Bil ki Allah'tan başka ibadete layık ilah yoktur. Kendinin, mümin erkek ve kadınların günahlarının bağışlanması dile." (Muhammed: 47/19)

Göründüğü gibi burada söz ve amelden önce ilim ile başlamaktadır.

ÜÇ MESELE

Şunu bil ki –Allah’ın rahmeti üzerine olsun– her müslüman erkek ve kadına şu üç meseleyi öğrenmek ve gereğince amel etmek vaciptir:

1 - Allah bizi yarattı, bizi rızıklandırdı. Ve O bizleri başıboş bırakmamıştır. Bilakis bizlere bir rasul gönderdi. Kim ona itaat ederse cennete, kim de karşı gelirse cehenneme gidecektir.

Allah (c.c) şöyle buyuruyor:

{إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَى فِرْعَوْنَ رَسُولًا
فَعَصَى فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخْذَنَاهُ أَخْذًا وَبِيلًا}

"Firavun'a bir rasul gönderdiğimiz gibi, doğrusu, size de hakkında şahitlik edecek bir rasul gönderdik. Ama Firavun o rasule karşı gelmiş, biz de onu ağır ve çetin bir azaba uğratmıştık." (Müzzeccimil: 73/15-16)

2-Yüce Allah ibadetinde kendisine herhangi bir kimsenin ortak koşulmasına –ister mukarreb (Allah'a yakınlaştırılmış) bir melek, isterse de

mürsel (rasul olarak gönderilmiş) bir peygamber olsun– asla razı olmaz. Buna delil de yüce Allah'ın şu buyruğudur:

{وَأَنَّ الْمُسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُو مَعَ اللَّهِ أَحَدًا}

"Mescidler şüphesiz Allah'ındır. O halde Allah ile birlikte kimseye dua (ibadet) etmeyein." (Cin: 72/18)

3 - Kim Allah'a ve Rasûlüne itaat eder ve Allah'ı tevhid ederse (birlerse), o kimsenin Allah ve Rasûlüne karşı gelen kimseleri en yakın akrabası olsa dahi veli edinmesi caiz değildir. Buna delil de yüce Allah'ın şu buyruğudur:

{ لَا يَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُؤَدِّونَ مَنْ حَادَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
وَلَوْ كَانُوا آبَاءُهُمْ أَوْ أَبْنَاءُهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتُهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمْ
الْأَيْمَانَ وَأَيْدِيهِمْ بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمْ
الْمُفْلِحُونَ }

"Allah'a ve ahiret gününe inanan bir toplumun -babaları, oğulları, kardeşleri, yahut akrabaları olsa bile- Allah'a ve Rasûlüne düşman olanlara sevgi beslediğini göremezsin. İşte Allah imanı onların kalblerine yazmış ve katından bir nur ile onları desteklemiştir. Onları altlarından irmaklar akan cennetlere sokacak ve onlar orada temelli kalacaklardır. Allah onlardan razi olmuş, onlar da Allah'tan razi olmuşlardır. İşte onlar Allah'in hizbidir (taraftarıdır). İyi bilin ki, kurtuluşa erecek olanlar sadece Allah'ın hizbi (taraftarı) olanlardır." (Mücadele: 58/22)

Allah'ın kendisine itaatının yollarını göstermesini dilediğimiz kişi! Şunu bil ki Hanîflîk İbrahim'in milleti (dini)dir. Bu da yüce Allah'a bir ve tek olarak , dini de yalnızca O'na has kılarak ibadet etmektir. Allah bütün

insanlara bunu emretmiştir ve onları bunun için yaratmıştır. Nitekim yüce Allah şöyle buyurmaktadır:

{وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّةِ وَالْأَنْسَرَ إِلَّا لِيَعْبُدُونَ}

“Ben cinleri de, insanları da ancak Bana ibadet etsinler diye yarattım.” (ez-Zâriyât, 51/56)

Buradaki “...yalnız Bana ibadet etsinler...” buyruğu "Beni birlesinler" demektir.

Allah'ın verdiği emirlerin en büyüğü tevhid'dir. Tevhid de yalnızca Allah'a ibadet etmek demektir.

Nehyettiği şeylerin en büyüğü de şirk'tir. Şirk Allah ile birlikte Allah'tan başkasına dua ve ibadet etmek demektir. Delili de yüce Allah'ın şu buyruğudur:

{وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا}

“Allah'a ibadet edin, O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın.” (en-Nisâ, 4/36)

Sana: İnsanın bilmekle yükümlü olduğu üç esas nedir? diye sorulursa de ki: Kulun Rabbini, dinini ve peygamberi Muhammed'i –sallallahu aleyi ve sellem– bilmesidir.

BİRİNCİ ESAS: KULUN RABBİNİ BİLMESİ

Bundan dolayı sana Rabbin kimdir? diye sorulursa, de ki: Rabbim Allah'tır, O nimetleriyle beni de, bütün âlemleri de terbiye etmiştir. O bennim mabudumdur ve ben O'ndan başkasına ibadet etmem.

Buna delil de yüce Allah'ın:

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

"Hamd âlemlerin Rabbi olan Allah'adır." (el-Fatiha, 1/1) buyrugerdir. Allah'ın dışındaki her bir varlık âlemdir, ben de o âlemden bir kişiyim.

Sana: Rabbini ne ile bildin? diye sorulursa, de ki: Ben Rabbimi yetenleriyle ve yaratıklarıyla bildim. Gece ve gündüz, güneş ve ay O'nun yetenlerindendir. Yedi gök, yedi yer, onların içindekiler ve aralarındakiler de O'nun yarattıklarının bir kısmıdır. Buna delil de yüce Allah'ın şu buyruklarıdır:

{وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا
لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقُوهُمْ إِنْ كُنْتُمْ إِيمَانًا بَعْدُونَ}

"Gece ile gündüz, güneş ile ay onun yetenlerindendir. Güneş ve aya secede etmeyin. Eğer yalnız Allah'a ibadet ediyorsanız onları yaratın Allah'a secede edin." (Fussilet Suresi 37. ayet)

Ve şöyle buyurmuştur:

{إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى
عَلَى الْعَرْشِ يُعْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَيْثَاً وَالشَّمْسُ وَالقَمَرُ وَالنُّجُومُ
مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ}

"Muhakkak ki sizin Rabbiniz olan Allah, gökleri ve yeryüzünü altı günde yaratmış ve sonra da arşa istiva etmiştir. Gündüzün aydınlığını, onu süratle takip eden gece ile örten, güneş, ayı ve yıldızları emrine boyun eğdiren O'dur. Yaratmak da emretmek de Allah'a mahsusdur. Alemlerin Rabbi olan Yüce Allah şanı yüce olandır." (Araf Suresi 54. ayet)

Rab; kendisine ibadet edilen (ve de ibadet edilmesi gereken)dir. Bu-na delil ise yüce Allah'ın şu sözüdür:

﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقَوْنَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بَنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ التَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا يَجْعَلُونَا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴾

"Ey insanlar! Sizi ve sizden öncekileri yaratan Rabbinize ibadet edin. Umulur ki (böylece Allah'ın azabından) korunmuş olursunuz. O Rab ki sizin için yeryüzünü bir döşek, gökyüzünü de sağlam bir çatı yaptı. Gökyüzünden yağmuru indirip onunla sizin için çeşitli meyveleri rızık olarak çıkardı. Öyle ise artık bile bile Allah'a ortaklar koşma-yın." (Bakara Suresi 21-22. ayetler)

İbn-i Kesir (Allah ona rahmet etsin) şöyle demiştir. İbadete müsta-hak olan yegane varlık bu kadar çeşitli mahlukatı yaratandır, yani Allah'tır.

Allah'in yapılmasını emrettiği; **İslam** (teslim olmak), **iman** (kesin bir inançla inanmak) ve **ihsan** (Allah'ı görüyormuşçasına ibadet etmek) ve de ibadet kapsamında yer alan **dua**, **havf** (korku), **reca** (ümít etmek), **te-vekkül etmek**, **rağbet** (isteyerek yönelmek), **rahbet** (çekinerek korkmak), **huşu** (itaat ederek sakınmak), **haşyet** (bilerek korkmak), **inabe** (yönel-mek), **istiane** (yardım dilemek), **istiaze** (sığınmak), **istigase** (imdat dilemek), **zebh** (kurban kesmek), **nezr** (adak adamak) buna benzer yüce Al-lah'ın emretmiş olduğu bütün çeşitleri ile ibadet, sadece ve sadece Allah'a mahsustur.

(Bunlara) delil yüce Allah'ın şu buyruğudur:

وَإِنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَنْدُعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا

"Mescidler şüphesiz Allah'ındır. O halde Allah ile birlikte kimseye dua (ibadet) etmeyin." (Cin: 72/18)

Her kim bu ibadetlerden herhangi birisini Allah'tan başkasına yöneltincek olursa, o kimse müşrik ve kâfîrdir. Buna da delil yüce Allah'ın şu buyruğudur:

وَمَن يَدْعُ مَعَ اللَّهِ الْهَآءَ أَخْرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ يِهْ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ

"Kim buna dair hiçbir delili bulunmaksızın, Allah ile birlikte başka bir ilâha dua (ve ibadet) ederse, onun hesabı ancak Rabbinin katındadır. Kâfirler –hiç şüphesiz– kurtuluşa eremezler." (el-Mu'minûn, 23/117)

Hadîs-i şerifte de: **آلُدُعَاءِ مُحْمَّدُ الْعِبَادَةُ Dua ibadetin beynidir**¹⁷ diye buyrulmaktadır. Buna delil de yüce Allah'ın şu buyruğudur:

وَقَالَ رَبُّكُمْ اذْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي
سَيَدِ الْخُلُوْنَ جَهَنَّمَ دَاهِرِينَ

"Rabbiniz buyurdu ki: 'Bana dua edin, ben de duanızı kabul edeyim. Şüphesiz Bana ibadet etmeyi büyülüklüklerine yedirmeyenler yakında hor ve hakir olarak cehenneme gireceklerdir.'" (el-Mu'min, 40/60)

Havf (Korku): Bunun ibadet olduğuna delil Yüce Allah'ın şu ayetidir:

فَلَا تَحَافُّهُمْ وَخَاطُؤْنِ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

"Eğer iman eden kimseler iseniz, onlardan (kafirlerden) değil benden korkun" (Ali İmran Suresi: 175. ayet)

¹⁷ Tirmizi, De'avat: 2, Tirmizi hadis hakkında şu notu düşmüştür: "Hadis bu vecihten garibtir. Biz bunu İbn Lechia hadisinden başka bir yolla bilmiyoruz." Tirmizi'de 3371 no'lu hadis

Reca (Ümit Etmek): Bunun ibadet olduğuna delil Yüce Allah'ın şu ayetidir:

﴿فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَالًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةَ رَبِّهِ أَحَدًا﴾

"Kim Rabbi ile karşılaşmayı ümit ederse salih amel işlesin ve Rabbine yapmış olduğu ibadetlerde ona kimseyi ortak koşmasın" (Kehf Suresi 110. ayet)

Tevekkül Etmek (Güvenip dayanmak): Bu ibadetin delili ise Yüce Allah'ın şu sözleridir:

﴿وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾

"Eğer iman etmiş iseniz ancak Allah'a tevekkül edin" (Maide: 23)

﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ﴾

"Kim Allah'a tevekkül ederse Allah ona yeter" (Talak Suresi 3. Ayet)

Rağbet (İsteyerek Yönlmek), Rahbet (Çekinerek Korkmak), Huşu (İtaat Ederek Sakınmak): Bu ibadetlere delil ise Yüce Allah'ın şu sözüdür:

﴿إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَا رَغْبًا وَرَهْبًا وَكَانُوا لَنَا خَاسِرِينَ﴾

"Şüphesiz bunlar hayatı iyi yapmaya koşarlar. Rağbet ederek, rahbet ile (korkarak) bize dua ederlerdi. Bize gönülden derin saygı (huşu) duylardı." (Enbiya: 90)

Haşyet (Korkmak): Bu (ibadete) delil ise Yüce Allah'ın şu sözüdür:

"Onlardan değil, asıl benden korkun" (Maide: 44)

{فَلَا تَخْشُوْهُمْ وَأَخْشَوْنِي}

İnabe (Yönelmek): Bu (ibadetin) delili ise Yüce Allah'ın şu sözüdür:

"Rabbinize yönelik ve O'na teslim olun." (Zümer: 54)

{وَأَنِيبُوا إِلَى رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ}

İstiane (Yardım Dilemek): Bu (ibadete) delil ise Yüce Allah'ın şu sözüdür:

{إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ}

"Yalnız sana ibadet eder ve yalnız senden yardım dileriz" (Fatiha:5)

Allah rasulu (sav) bir hadisinde şöyle buyurmuştur:

"Yardım dilediğin zaman Allah'tan yardım dile"¹⁸

إِذَا اسْتَعَنْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ

İstiaze (Sığınmak): Bu (ibadetin) delili ise Yüce Allah'ın şu sözleridir:

﴿فُلَانٌ أَعُودُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ "De ki: Sabahın rabbine sığınırıım" (Fetih: 1)

﴿فُلَانٌ أَعُودُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ "De ki: İnsanların Rabbine sığınırıım"

(Nas Suresi 1-2. ayet)

İstigase (İmdat Dilemek): Bu (ibadetin) delili ise Yüce Allah'ın şu sözüdür:

{إِذْ تَسْتَغْيِثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَحْجَابَ لَكُمْ}

¹⁸ Tirmizi, Sıfat'ul kıyame, No: 2516

"Rabbinizi imdada çağrırdınız da (O da hemen akabinde) sizin bu çağrıınıza cevap vermişti(karşılık vermişti). (Enfal Suresi 9. ayet)

Zebh (Kurban Kesmek): Bu (ibadetin) delili ise Yüce Allah'ın şu sözüdür:

فُلْ إِنَّمَا هَذَا نِيَّتِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قَيْمَاتٍ مِّلْكَةٍ إِبْرَاهِيمَ حَيْفَا
وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ * فُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمُحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ * لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِدَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ

"Şüphesiz Rabbim beni doğru yola, gerçek dine ve haniflerden olan İbrahim'in dinine iletmiştir" de.

De ki: "Namazım, kestiğim kurbanım, hayatım ve ölümüm, alemlerin Rabbi Allah içindir.

O'nun hiçbir ortağı yoktur; böyle emrolundum ve ben Müslümanların ilkiyim." (Enam Suresi 161-163. ayetler)

(Peygamber efendimizin) sünnetinde şöyle gelmiştir: "لَعَنَ اللَّهِ مَنْ

"Allah kendinden başkası için kurban kesene lanet etmiştir."¹⁹

Nezr (Adak Adamak): Bu (ibadetin) delili ise Yüce Allah'ın şu sözüdür:

{يُؤْفُونَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا}

"Onlar adaklarını yerine getirirler ve şerri, kötülüğü yaygınlaşmış olan (o) günden korkarlar" (İnsan Suresi 7. ayet)

¹⁹ Muslim. Edahi: 8 no: 1978

İKİNCİ ESAS: İSLAM DİNİNİ DELİLLERİYLE BİLMEK

İslam: Kulun Allah'ı birleyerek ona teslim olması, itaat ederek Ona boyun eğmesi, şirkten ve onun ehlinden beri olması (uzaklaşması) demektedir.

İslam üç mertebedir. Bu mertebeler şunlardır: İslam, İman, İhsan. Her mertebenin de kendine göre rükünleri (şartları) vardır.

BİRİNCİ MERTEBE: İSLAM

İslam'in Rükünleri:

1- Kelime-i Şehadet getirmektir. Yani Allah'tan başka (ibadet edilecek) ilah olmadığına ve Muhammed sav'in onun elçisi olduğuna şahadet etmektir.

2- Namaz kılmak

3- Zekat vermek

4- Oruç tutmak

5- Hacca gitmek (Allah'ın hüremetli evini haczetmek)

Kelime-i Şehadetin delili Yüce Allah'ın şu sözüdür:

{شَهَدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمٍ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ}

"Allah O'ndan başka (ibadet edilecek) hiç bir ilah olmadığına şahitlik etmiştir. Melekler ve ilim ehli olanlar da dosdoğru ve adaletli olarak buna şahitlik etmişlerdir. O Aziz ve Hakim olan Allah'dan başka (ibadet edilecek) bir ilah yoktur." (Ali İmran Suresi 18. ayet)

(Şehadetin) manası ise: Allah'tan başka ibadet edilecek başka bir hak ilah yoktur demektir. **لَا إِلَهَ يُوكْتُرُ** sözü kabule karşılık reddi içerir; Allah'in dışındaki bütün ibadet edilen her şeyi nefy eder (hükmen reddebilir). **إِلَّا اللَّهُ** "Allah'tan başka" sözü ise; ibadetin yalnızca yüce Allah'a yapılması gerektiğini, mülkünde O'nun hiçbir ortağının bulunmadığı gibi ibadetinde de O'nun herhangi bir ortağının bulunmadığını ortaya koymaktadır. Bu şahdetin açıklaması ve tefsiri Yüce Allah'ın şu sözleridir.

{وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لَأَبْيَهِ وَقَوْمِهِ إِنِّي بَرَأً مِمَّا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهُ يَقْرَئِينَ
فَإِنَّهُ سَيَهْدِيْنَ وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَّةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ}

"Hani İbrahim babasına ve kavmine şöyle demişti: Beni yaratın Allah hariç sizin ibadet ettiklerinizden beriyim (uzağım). Muhakkak ki O, beni doğruya iletecektir. (Allah) İbrahim'in bu sözünü kendisinden sonra gelecek olanlar belki hakka, doğruya yönelirler, dönerler diye kalıcı bir söz kılmıştır." (Zuhurf Suresi 26-28. ayetler)

Ve şöyle buyurmuştur:

{قُلْ هَلْ يَأْهُلُ الْكِتَابُ بَعْالُوا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٌ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِلَّا
اللَّهُ وَلَا نُشَرِّكُ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَحَدَّ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلُّوا
فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ}

"De ki: Ey kitap ehli! (Yahudiler ve Hıristiyanlar) sizinle bizim aramızda eşit olan bir kelimeye geliniz. Allah'tan başkasına ibadet etmeye lim, O'na hiçbir şeyi ortak tutmayalım. Kimimiz, kimimizi Allah'tan başka rabler edinmesin. Eğer yüz çevirirlerse bizim gerçekten müslümanlar olduğumuza şahid olun deyin. " (Ali İmran Suresi 64. ayet)

Muhammed (sallallahu aleyhi ve sellem)'in Allah'ın Resülü, elçisi olduğuna şahadet etmenin delili ise, Yüce Allah'ın şu sözüdür:

﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَيْتُمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ
بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾

"Muakkak ki sizeinizden öyle bir peygamber gelmiştir ki; sizin sıkıntıya uğramanız ona çok ağır gelir. O size çok düşkün, müminlere karşı çok şefkatli, merhametlidir." (Tevbe Suresi 128. ayet)

"Muhammed Allah'ın Resulüdür" şahadetinin manası ise şudur: Muhammed'in Allah'ın Rasûlü olduğuna şahitlik etmenin anlamı da emrettiği hususlarda ona itaat etmek, verdiği haberleri tasdik etmek, nehyedip yasaklılığı hususlardan uzak durmak ve ancak onun getirdiği seriata uygun olarak Allah'a ibadet etmektir.

Namazın ve zekâtın delili ile tevhid'in açıklaması yüce Allah'ın şu buyruklarında dile getirilmektedir:

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيمَةِ﴾

"Halbuki onlar, O'nun dininde ihlâs sahipleri ve hanifler (İslâm'a bağlananlar) olarak Allah'a ibadet etmelerinden, namazı dosdoğru kılmalarından, zekâtı vermelerinden başkası ile emrolunmadalar. Dosdoğru din işte budur." (Beyyine Suresi 5.ayet)

Orucun delili şu ayettir:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ
قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقَوْنَ﴾

“Ey iman edenler! Oruç sizden önce gelip geçmiş ümmetlere farz kılındığı gibi size de farz kılındı. Umulur ki sakınırsınız.” (Bakara-183)

Haccin delili şu ayettir:

{وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ
اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ}

“Ona bir yol bulabilenlerin o Evi haccetmesi, Allah’ın insanlar üzerindeki bir hakkıdır. Artık kim inkâr ederse, şüphesiz ki Allah âlemlere muhtaç değildir.” (Ali İmran-97)

İKİNCİ MERTEBE: İMAN

İman yetmiş küsur şubedir. Bunun en üstünü lâ ilâhe illallah’tır, en aşağısı yolda rahatsızlık veren şeyleri ortadan kaldırmaktır. Haya da iman şubelerindendir.

İMANIN ŞARTLARI:

İmanın esasları altıdır : “Allah'a, Meleklerine, Kitaplarına, Resülle-rine, Ahiret gününe, kadere yani hayrin ve şerrin Allah'tan geldiğine iman etmektiir.”

Bu altı şartla delil ise yüce Allah'ın şu sözüdür:

{لَيْسَ الْبِرُّ أَنْ تُؤْلِوا ُوجُوهَكُمْ قَبْلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ
آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّنَ}

"İyilik yüzlerinizi doğuya ve batıya doğru çevirmeniz değildir. Ve lakin gerçek iyilik Allah'a, Ahiret gününe, meleklerine, kitaba ve peygamberlere iman edenin iyiliğidir." (Bakara Suresi 177. ayet)

Kaderin delili ise Yüce Allah'in şu sözüdür:

{إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ عَلَّقْنَاهُ بِعُدُرٍ} "Muhakkak ki biz her şeyi belli bir kadere göre yarattık." (Kamer Suresi 49. ayet)

ÜÇÜNCÜ MERTEBE: İHSAN

İhsanın tek bir rüknü vardır. İhsan, yüce Allah'a sen onu görürümüşçasına ibadet etmendir. O'nu görmüyorsan dahi şüphesiz ki O seni görmektedir. İhsanın delili ise Yüce Allah'in şu sözüdür:

{إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقُوا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ}

"Muhakkak ki Allah, takva sahipleri ve ihsan sahipleri ile beraberdir." (Nahl Suresi 128. ayet)

Ve Yüce Allah şöyle buyurmuştur:

{وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ الَّذِي يَرَأَكَ حِينَ تَفْوُتُ وَتَقْلُبُ فِي السَّاجِدِينَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ}

"İzzet ve rahmet sahibi olana (Allah'a) tevekkül et. O ki seni namaza kalktığın zaman da secede edenler arasında dolaşmanı da görür. Şüphesiz ki O her şeyi işten ve bilendir." (Şuara Suresi 217-220. ayet)

Ve Yüce Allah şöyle buyurmuştur:

﴿وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَشْلُو مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا
كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُغَيِّضُونَ فِيهِ﴾

“Herhangi bir işte bulunsan, ona dair Kur’ân’dan bir şey okusun ve siz her ne yaparsanız, yapınız o işe daldığınızda Biz mutlaka üzerinizde şahidiz.” (Yunus Suresi 61. ayet)

Bu konuya Peygamber efendimizin sünnetinden delil ise meşhur Cibril hadisidir:

بَيْنَمَا لَحِنْ جُلُوسٌ عِنْدَ النَّبِيِّ . صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ . إِذْ طَلَّعَ عَلَيْنَا
رَجُلٌ، شَدِيدٌ بَيْاضِ التِّيَابِ، شَدِيدٌ سَوادِ الشَّعْرِ، لَا يُرَى عَلَيْهِ أَثْرُ السَّفَرِ،
وَلَا يَعْرِفُهُ مِنَا أَحَدٌ، فَجَلَسَ إِلَى النَّبِيِّ . صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ . فَأَسْنَدَ رَكْبَتَيْهِ
إِلَى رَكْبَتَيْهِ، وَوَضَعَ كَفَيْهِ عَلَى فَخِدَيْهِ، وَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ أَخِيرُنِي عَنِ الْإِسْلَامِ
فَقَالَ: (أَنْ تَشْهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَتُقْيِيمُ الصَّلَاةَ،
وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ، وَتَصُومُ رَمَضَانَ، وَتَحْجَجَ الْبَيْتَ إِنْ اسْتَطَعْتَ إِلَيْهِ سَبِيلًا) . قَالَ:
صَدَقْتَ . فَعَجَبَنَا لَهُ يَسْأَلُهُ وَيُصَدِّقُهُ . قَالَ: أَخِيرُنِي عَنِ الإِيمَانِ . قَالَ: (أَنْ
تُؤْمِنَ بِاللَّهِ، وَمَلَائِكَتِهِ، وَكُتبِهِ، وَرُسُلِهِ، وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ
وَشَرِّهِ) . قَالَ: صَدَقْتَ . قَالَ: أَخِيرُنِي عَنِ الإِحْسَانِ . قَالَ: (أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ
كَائِنَكَ تَرَاهُ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ) . قَالَ: أَخِيرُنِي عَنِ السَّاعَةِ . قَالَ:
(مَا الْمَسْؤُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ) . قَالَ: فَأَخِيرُنِي عَنْ أَمَارَاتِهَا . قَالَ: (أَنْ
تَلِدَ الْأَمْمَةَ رَبِّهَا، وَأَنْ تَرِي الْحُفَّاءَ الْعُرَاءَ الْعَالَةَ رِعَاءَ الشَّاءِ يَتَطَاوَلُونَ فِي

الْبَنِينَ). قَالَ: فَمَضَى، فَلَيْسَنَا مَلِيئًا، فَقَالَ: (يَا عُمَرُ أَتَدْرُونَ مَنِ السَّائِلُ؟). قُلْنَا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: (هَذَا جَبْرِيلٌ أَتَأْكُمْ يُعَلِّمُكُمْ أَمْرَ دِينِكُمْ).

Ömer bin Hattab (Radiyallahu anh)'dan rivayet olunan bir hadisi şerifte şöyle buyurmuştur:

“Bizler bir gün Rasûlullah’ın –sallallahu aleyhi ve sellem– huzurunda oturuyorken ansızın elbiseleri oldukça beyaz, saçı oldukça siyah, üzerinde yoleculüğün izleri görülmeyen ve aramızdan kimsenin tanımadığı bir adam yanımıza çıktı. Nihayet Peygamber’ın –sallallahu aleyhi ve sellem– önünde oturdu, dizlerini onun dizlerine dayadı, ellerini de dizleri üzerine koyup dedi ki:

“Ey Muhammed! Bana İslâm’dan haber ver.” Rasûlullah –sallallahu aleyhi ve sellem– şöyle buyurdu:

“İslâm, Allah’tan başka hiçbir ilâh olmadığına ve Muhammed’in Allah’ın Rasûlü olduğuna şahâdet getirmen, namazı kılman, zekâtı vermen, ramazan orucunu tutman ve eğer ona yol bulabilecek olursan Beyt’i haczetmendir.” Adam:

“Doğru söyledi” dedi. Biz de ona hayret ettim. Hem ona soru soruyor, hem de onu tasdik ediyordu. Daha sonra bu adam:

“Öyleyse bana imanın ne olduğunu bildir” dedi. Peygamber şöyle buyurdu:

“(İman) Allah’a, meleklerine, kitaplarına, rasûllerine ve âhiret gününe iman etmen, bir de hayatı ile şerrî ile kadere iman etmendir” buyurdu. Adam:

“Doğru söyledi” dedi. “O halde bana İhsandan haber ver.” Peygamber şöyle buyurdu:

“(İhsan) Allah’a O’nu görüyormuşsun gibi ibadet etmendir. Sen O’nu görmesen dahi, O seni görür.” Yine adam:

“O halde bana saatten haber ver” dedi. Peygamber şöyle buyurdu:

“Hakkında kendisine soru sorulan kişi, soru sorandan daha bilgiği değildir.” Adam:

“O halde bana onun alâmetlerinden haber ver.” Peygamber şöyle buyurdu:

“Cariyenin hanımfendisini doğurmazı; yalnızaklı, elbiseleriz, fakir koyun çobanlarının yüksek binalar yapmakta birbirleriyle yarıştıklarını görmendir.”

(Ömer) dedi ki: Adam daha sonra gitti. Uzun bir süre böylece kaldık. (Peygamber) şöyle buyurdu:

“Ey Ömer! Soru soranın kim olduğunu biliyor musun?” Ben:

“Allah ve Rasûlü daha iyi bilir dedim.” Şöyledir buyurdu:

“Bu Cebraîl’dir. Dininizin emirlerini sizlere öğretmek üzere size geldi.”²⁰

ÜÇÜNCÜ ESAS:

PEYGAMBER EFENDİMİZ MUHAMMED (SALLALLAHU ALEYHİ VE SELLEM)’İN BİLİNMESİ

Üçüncü esas: Peygamberiniz Muhammed’i –sallallahu alehi ve sellem– bilmektir. Onun adı Muhammed olup geriye doğru atalarının adı sırasıyla şöyledir: Abdullah, Abdu'l-Muttalib ve Hâşim. Hâşim, Kureyş'tendir. Kureyş de Araplardandır. Araplar da İbrahim el-Halil'in oğlu İsmail'in soyundandırlar. Ona ve Peygamberimize salât ve selâmlar olsun.

Altmış üç yıl yaşadı. Kırk yaşında peygamber oldu. Yirmi üç yıl nebi ve rasûl olarak görev yaptı. “Íkra”: Oku” buyruğu ile ona nübüvvet verildi. “el-Muddessir” hitabı ile de rasûl oldu. Doğup yettiği şehir Mekke'dir. Medine'ye hicret etmiştir. Yüce Allah onu şirkten korkutup uyararak ve tevhide davet etmek için göndermiştir.

²⁰ Muslim İman: 8

Buna delil ise Yüce Allah'ın şu sözleridir:

{يَا أَيُّهَا الْمُدَّبِّرُ قُمْ فَأَنذِرْ وَرَبَّكَ فَكَيْرٌ وَثِيَابَكَ فَطَهْرٌ وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ وَلَا
تَمْنُنْ سَسْتَكْشِرْ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ}

"Ey örtüye bürünen (Peygamber), Kalk ve uyar ve Rabbini yücelt ve elbiseni temizle ve pisliklerden uzak dur ve yaptığı iyiliği çok görüp başa kalkma ve Rabbin için sabret." (Müddessir Suresi 1-7. ayetler)

Yüce Allah'ın: "Kalk ve artık uyar" buyruğunun anlamı, şirkten korkutup uyarmak ve tevhide davet etmek demektir. "Ve Rabbini yücelt" tevhid ile O'nu ta'zim et, yücelt. "Elbiseni temizle" yani amellerini şirkten arındır. "Pisliklerden uzak dur" buyruğunda geçen pislikler ise putlardır. Onlardan uzak durmak ise putları ve putperestleri terk edip, onlardan uzak kalmak demektir.

O, bu emre uyarak on yıl süreyle tevhide davet etti. On yıldan sonra da göge yükseltildi. (yani Mi'raca çıktı.) Orada Beş vakit namaz farz kılındı. Bu şekilde Mekke'de üç sene namaz kıldı. Daha sonra Medine'ye hicret etmekle emrolundu. **Hicret:** (Kişinin) şirk beldesinden İslam diyarına intikal etmesi demektir. Şirk beldesinden İslam diyarına Hicret etmek kıyamet kopuncaya kadar İslam ümmeti üzerine farzdır. Buna delil ise Yüce Allah'ın şu sözüdür:

{إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمٍ أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمْ كُنْنُمْ قَالُوا كُنَّا
مُسْتَضْعِفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَمَّ تَكُنُ أَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَا حَرُوْفُ فِيهَا فَأُولَئِكَ
مَا وَهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا إِلَّا الْمُسْتَضْعِفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوُلْدَانِ}

لَا يَسْتَطِعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا فَأُولَئِكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَعْفُوَ عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَفُواً غَفُورًا

“Nefislerine zulmedenler olarak, canlarını alacağı kimselere mielekler: ‘Ne işte idiniz?’ derler. Onlar: ‘Biz yeryüzünde aciz kalan kimselerdir’ derler. ‘Allah’ın arzı geniş değil miydi? Siz de orada hicret edeydiniz’ derler. İşte onların durakları cehennemdir. O ne kötü bir dönüş yeridir. Ancak (hicret için) çare bulamayan ve de yol bulamayan erkek, kadın ve çocuklardan aciz kalmış olanlar müstesnâ. İşte böylelerini Allah umulur ki affeder. Allah çok affedicidir, çok bağışlayıcıdır.” (Nisa Suresi 97-99. ayetler)

Ve Yüce Allah şöyle buyurmuştur:

{يَا عِبَادِي الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ فَإِيَّاهُ يَقْاعِدُونَ}

"Ey iman edenler! Şüphesiz ki benim arzım (yeryüzü) genişir. (Bu itibarla) yalnızca bana ibadet edin." (Ankebut Suresi 56. ayet)

el-Begâvî (yüce Allah'ın rahmeti üzerine olsun) der ki: "Bu âyetin nüzel sebebi Mekke'de kalıp, hicret etmeyen müslümanlar hakkındadır. Yüce Allah onlara; "iman edenler" diye seslenmiştir."

Hicrete sünnetten delil ise Peygamber efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem)'in şu sözüdür:

"لَا تَنْقَطِعُ الْمِحْرَةُ حَتَّى تَنْقَطِعَ التَّوْبَةُ، وَلَا تَنْقَطِعُ التَّوْبَةُ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَعْرِكَهَا"

"Tevbe kesilinceye kadar hicret de kesilmez. Güneş de batı'dan doğmadıkça tevbe kesilmez."²¹

²¹ Ebu Davud: Cihad 2479 no'lü hadis

Peygamber –sallallahu aleyhi ve sellem– Medine'de yerleşikten sonra zekât, namaz, hac, cihad, ezan, ma'ruf'u emretmek, münkerden alı koymak ve benzeri İslâm'ın diğer şer'i hükümlerini emretti. Onun dini bâkîdir. İşte O'nun dini budur. Ne kadar hayır varsa mutlaka ümmete onu göstermiştir, ne kadar kötülük varsa mutlaka da o kötülükten ümmeti sakındırmıştır. Gösterdiği hayır: Tevhid ve Allah'ın sevip, razi olduğu her şeydir. Sakındırdığı kötülük ise şirk ve yüce Allah'ın hoşlanmayıp kabul etmediği her şeydir. Allah onu bütün insanlara peygamber olarak göndermiş, cinlere de, insanlara da hepsine ona itaatı farz kılmıştır. Buna delil ise Yüce Allah'ın şu sözüdür:

﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا﴾

“De ki: Ey İnsanlar! Şüphesiz ben... Allah'ın size, hepинize gönderdiği peygamberiyim.” (Araf Suresi 58. ayet)

Onunla Yüce Allah dinini kemale, tamama erdirmiştir. Buna delil ise Yüce Allah'ın şu sözüdür:

﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَّتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمْ
الاِسْلَامَ دِينًا﴾

“Bugün sizin için dininizi kemale erdirdim, sizin üzerindeki nime timi tamamladım ve size din olarak İslâm'ı beğenip, seçtim.” (Maide Suresi 3. ayet)

Rasûlullah'ın-sallallahu aleyhi ve sellem- vefat ettiğinin delili ise Yüce Allah'ın şu sözüdür:

﴿إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّثُونَ ثُمَّ إِنَّكُمْ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَحْتَصِمُونَ﴾

“Şüphesiz ki sende öleceksin ve onlarda ölecekler, sonra siz (Ey insanlar) Rabbinizin huzurunda mahkeme olunacaksınız.” (Zümer Suresi 30-31. ayetler)

İnsanlar öldükten sonra tekrar diriltileceklerdir. Buna delil ise Yüce Allah'ın şu sözüdür:

{ مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا تُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا تُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى }

"Sizi ondan (topraktan) yarattık ve tekrar ona döndüreceğiz ve bir kere daha sizi ondan çıkaracağız" (Taha Suresi 55. ayet) ve Yüce Allah şöyle buyurmuştur:

{ وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا * ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا }

"Allah sizi varyüzünden (tipki bir bitki gibi) çıkardı. Sonra ora-ya sizi tekrar döndürecek, sonra sizi tekrar çıkaracaktır." (Nuh Suresi 17-18. ayetler)

İnsanlık tekrar diriltildikten sonra hesaba çekilecekler ve amellerinin karşılığı verilecektir. Buna delil ise Yüce Allah'ın şu sözüdür:

{ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لِيَجْزِي الَّذِينَ أَسَاءُوا إِمَّا عَمِلُوا وَلِيَجْزِي الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَى }

"Göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah'a aittir. (bunların yaratılması ise Allah'ın) kötülük edenleri yaptıkları ile cezalandırması, iyilik edenleri, güzel iş işleyenleri de mükafatlandırması içindir." (Necm Suresi 31. ayet)

Kim yeniden diriltilmeyi yalanlarsa kafir olur. Buna delil ise Yüce Allah'ın şu sözüdür:

{ رَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبَعْثُوا قُلْ بَلَى وَرَبِّي لَتَبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّئُنَّ إِمَّا عَمِلْتُمْ وَدَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ }

"Kafirler, inkar edenler yeniden diriltilmeyeceklerini zannedeler. De ki: Evet Rabbime yemin olsun ki siz tekrardan muhakkak ki diriltileceksiniz. Sonra da yaptıklarınızdan haber edileceksiniz. (Elbette ki) Allah için bunu yapmak çok kolaydır." (Teğabun Suresi 7. ayet)

Yüce Allah bütün peygamberleri müjdeleyiciler ve uyarıcılar olarak göndermiştir. Buna delil ise Yüce Allah'ın şu sözüdür.

{رَسُّلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرَّسُولِ}

"Müjdeleyici ve korkutucu peygamberler olarak (gönderdik) ki insanların peygamberlerden sonra Allah'a karşı bir bahaneleri olmasın." (Nisa Suresi 165. ayet)

Rasullerin²² ilki Nuh aleyhisselam, sonucusu ise Muhammed (sallallahu aleyhi ve sellem) efendimizdir. Nuh (as)'ın rasullerin ilki olduğuna dair delil ise Yüce Allah'ın şu sözüdür:

{إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ}

"Biz Nuh'a ve daha sonraki peygamberlere vahy ettiğimiz gibi şüphesiz ki sana da vahiy ettik." (Nisa Suresi 163. ayet)

Muhakkak ki Allah Nuh (aleyhisselam)'dan Muhammed (sallallahu aleyhi ve sellem)'e kadar bütün ümmetlere bir peygamber göndermiştir. Bütün peygamberler ümmetlerini yalnız Allah'a ibadet etmeye çağrılmış ve tağuta ibadet etmeyi yasaklamışlardır. Buna delil ise Yüce Allah'ın şu sözüdür:

{وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولاً أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ}

"Muhakkak ki biz her ümmete Allah'a ibadet edip, tağtlardan kaçınmaları için bir peygamber gönderdik." (Nahl Suresi 36. ayet)

Yüce Allah bütün kullara tağtu inkar edip, Allah'a iman etmelerini farz kılmıştır.

²² Buradaki "rasul"den kasıd insanlara şirkten tevhide yönelmeleri için davranış yapan peygamber anlamındadır. Vahiy alan İlk nebi Adem (as), davette görevli olan ilk rasul ise Nuh (as)'dır.

TEVHİD RİSALELERİ - 1

İbni Kayyım şöyle demiştir: **Tağut:** Kulun haddini aşmasına sebeb olan (Allah'tan başka) ibadet edilen her mabud, (Onun dışında) kendisine tabi olunan ve kendisine itaat edilen her şeydir.

Tağutlar pek çoktur. Başlıcaları beş tanedir:

- 1- İblis (Allah ona lanet etsin)
- 2- Kendisine ibadet edilen ve de bundan razı olan,
- 3- Kendisine ibadete çağrıran
- 4- Gaybdan bir şey bildiğini iddia eden
- 5- Allah'ın indirdiğinden başkası ile hükmedenler.

Buna delil ise Yüce Allah'ın şu sözüdür:

{ لَا إِكْرَاهٌ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكُفُرُ بِالظَّاغُوتِ
وَيُؤْمِنُ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى }

"Dinde zorlama yoktur. Hak batıldan ayrılmıştır. Kim tağutu reddeder, Allah'a iman ederse kopması mümkün olmayan en sağlam kulp tutunmuş olur. Allah her şeyi işten ve bilendir." (Bakara Suresi 256. ayet)

La İlahe İllallah'ın manası da budur. Peygamber efendimiz şöyle buyurmuştur:

رَأْسُ الْأَمْرِ إِلَّا سَلَامٌ، وَعَمْوَذُهُ الصَّلَاةُ، وَذِرْوَهُ سَنَامِهُ الْجِهَادُ

"İşin başı İslam, direği namazdır ve zirve noktası ise Allah yolunda cihaddır."²³

Doğrusunu en iyi bilen Allah'tır. Yüce Allah Muhammed'e, onun aile halkına ve ashabına salât ve selâm eylesin.

²³ Tirmizi, İman No: 2616. Tirmizi: Bu hadis hasen sahihtir, demektedir. Bu, Muaz (ra)'dan gelen uzunca bir hadisten bir parçadır

القواعد الأربع

DÖRT KAİDE

Şeyhulislam Muhammed bin Abdilvehhab (rh.a) diyor ki:²⁴

Büyük arşın Kerim Rabbi olan Allah'tan isteğim şudur ki; dünya ve ahirette seni korusun. Nerde olursan ol, o seni mübarek kilsin. Seni verildiğinde şükreden, musibet alanında sabreden günah işlediği zaman da tevbe, istigfar eden kullarından eylesin. İşte bu üç şey dünya ve ahiret saadetinin adresidir.

Allah seni itaatine muvaffak kilsin, bil ki; Muhakkak ki İbrahim (a.s)'in milleti olan hanifiyye (hanifilik), dini bir olan Allah'a halis kılıp yalnızca ona ibadet etmektir. [Allah bütün insanlara bunu emretmiş ve onları bunun için yaratmıştır.]²⁵ Allah (c.c) Şöyledir buyuruyor:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّةِ وَالْإِنْسَانَ إِلَّا لِيَعْبُدُونَ﴾

“Ben cinleri ve insanları ancak bana kulluk (ibadet) etsinler diye yarattım.” (Zariyat-56)

Allah, seni kendisine ibadet için yarattığını öğrendiyisen bil ki; Bir ibadetin, ibadet adını alabilmesi için, mutlaka Tevhidle birlikte olması gereklidir. Nasıl ki tahretsiz (abdestsiz) kılınan bir namaz namaz olarak isimlendirilemezse tevhidsiz ibadet de ibadet olarak isimlendirilemez. Abdesti bozulan kimsenin tahareti geçerli olmayacağı gibi içine şirk karışan bir ibadet de geçerli olmaz. Allahu teala'nın şu kavlinde olduğu gibi;

²⁴ Ed-Durar'us Seniyye, 2/23-26, Muellefat'uş Şeyh Muhammed bin Abdilvehhab, 1/199-202

²⁵ Bu kısım Durar'us Seniye'de mevcuttur. Muellefat'uş Şeyh Muhammed bin Abdilvehhab içerisinde yer alan "Kavaid'ul Erbaa" metninde yoktur.

{مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمَرُوا مَسَاجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ
بِالْكُفْرِ أُولَئِكَ حَطَّتْ أَعْمَالُهُمْ وَفِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ}

"Müşriklerin, kendi küfürlerine kendileri şahid iken, Allah'ın mescidlerini imar etme hakları yoktur. İşte bunlar yaptıkları boşan gitmiş olanlardır ve bunlar ateşe ebedi kalacaklardır" (Tevbe: 17)²⁶

Şirkin ibadete karıştığı zaman bozduğunu ve ameli boşça çıkarttığını ve sahibini ebedi cehenneme düşürdüğünü öğrendiyisen, sana düşen en önemli vazifenin bunu öğrenmek olduğunu bilmış oldun. Allah'tan isteğim, seni bu tuzaktan yani şirkete bulaşmaktan korumasıdır. Bu hususta Yüce Allah şöyle buyuruyor:

دَلِيلُكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ {إِنَّ اللَّهَ لَا يَعْفُرُ أَنْ يُشْرِكَ بِهِ وَيَعْفُرُ مَا دُونَ
يُشْرِكٌ بِاللَّهِ فَقَدِ افْتَرَى إِثْمًا عَظِيمًا}

"Allah kendisine şirk koşulmayı asla affetmez, bunun dışındaki günahları ise dileğiçi kimseler için bağışlar. Kim Allah'a şirk koşarsa, doğrusu büyük bir günahla iftira etmiş olur." (Nisa,48)

Bunu sağlayabilmek için de, Allah'ın (c.c) kitabında zikretmiş olduğu şu dört kaideyi bilmek gereklidir:

1 - Birinci Kaide: Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in savaşlığı kâfirler, Allah'ın yaratan, rızıklandıran, yeryüzünde olup biten işleri çeviren olduğunu kabul etmişlerdi, fakat bu ikrarları müslüman olmalarına yetmedi. Buna dair delil Allah'ın şu ayetidir:

²⁶ Bu ayet Durar'su Seniye'de zikredilmiştir.

{فَلَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمْنٌ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ
وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيَّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ
فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقْلَنْ أَفَلَا تَتَّقُونَ}

“(Ey Muhammed!) De ki; Gökten ve yerden sizi rızıklandıırıp duran kimdir? Yahut Kulak ve gözlerinize asıl sahip olan kimdir? Ölüden diriyi, diriden de ölüyü kim çıkarıyor? Bütün işleri bir düzen içinde kim idare ediyor? Onlar Allah’tır diyeceklerdir. De ki: o halde niçin sakınmıyorsunuz?” (Yunus-31)

2 – İkinci Kaide: Müşrikler şöyle diyordu: “ Biz ancak Allah'a yakınlaşmak ve şefaatı elde etmek için onlara dua ediyor ve yöneliyoruz. Kurbet (yani Allah'a yakınlaşmak için putlarına ibadet etmeleri) hakkında Yüce Allah (c.c) şöyle buyuruyor:

{وَالَّذِينَ اخْنَدُوا مِنْ دُونِهِ أُولَيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ رُلْفَى
إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبُ
كَفَّارٌ}

“Ondan başkasını veli edinenler, biz onlara ancak bizi Allah'a daha çok yaklaştırmaları için ibadet ediyoruz derler, Allah onların İhtilaf ettikleri hususlarda elbette hükmü verecektir. Elbette Allah yâlancı ve kâfir olan kimseye hidayet etmez.” (Zümer-3)

(Müşriklerin) Şefaat (anlayışları) hakkında ise Allah (c.c) şöyle buyuruyor:

{وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هُؤُلَاءِ
شُفَاعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ}

“Onlar Allah’ı bırakıp kendilerine ne zarar ne de fayda verebilecek şeylere tâpiyorlar ve bunlar Allah katında bizim şefaatçilerimizdir diyorlar.” (Yunus-18)

Şefaat (Aracılık, yardım) menfi (reddedilen) ve de müsbat (kabul edilen) şefaat olmak üzere iki Kısmıdır:

1- Menfi şefaat: (Reddedilen şefaat anlayışı) Allah’ın dışında kimseňin güç yetiremeyecegi hususlarda Allah’tan başkasından istenen şefaat. Allah (c.c) şöyle buyuruyor:

مَمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِّنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَاَ بَيْغُ {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفَقُوا
شَفَاعَةً وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ} فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا

“Ey iman edenler! Kendisinden artık alş veriş dostluk ve kayırma bulunmayan gün (kıyamet) gelmeden önce size verdığımız rızıktan hayır yolunda harcayın. Kafirler zalimlerin ta kendisidir.” (Bakara-254)

2- Müspet şefaat: (Kabul edilen şefaat anlayışı) [Sadece Allah’ın kadir olduğu hususlarda]²⁷ Allah’tan istenilen şefaatdır. Allah, amelinden ve sözünden razı olduğu kimselere izninden sonra şefaat hakkı verir ve de bu şefaatçije yapılmış bir ikramdır. Allah (c.c) şöyle buyuruyor:

{مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ}

“O’nun izni olmadan O’nun yanında kim şefaat edebilir.” (Bakara-255)

Üçüncü Kaide: Allah’ın Resülü sallallahu aleyhi ve sellem çeşitli ilahlara tapan insanlara gönderildi. Onlardan bazıları nebilere, bazıları salih kimselere, bazıları ağaçlara, bazıları taşlara, bazıları güneşe, bazıları aya

²⁷ Bu ilave Durar’us Seniye’de mevcuttur.

tapmaktaydı. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ise aralarında hiçbir fark görmeden hepsine savaş açtı. Yüce Allah şöyle buyuruyor:

﴿وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الَّذِينَ كُلُّهُمْ بِاللَّهِ﴾

"Fitne ortadan kalkıncaya ve din tamamen Allah'ın oluncaya kadar onlarla savaşın!" (Enfal-39)

a - Güneş ve aya ibadet edenler hakkında Allah (c.c) şöyle buyuruyor:

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا
لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقُوهُمْ إِنْ كُنْتُمْ إِيمَانًا بِعَبْدِنَّ﴾

"Gece ile gündüz güneş ile ay O'nun ayetlerindendir. Güneş ve aya secede etmeyein. Eğer yalnız Allah'a ibadet etmek istiyorsanız, bunları yaratana secede edin." (Fussilet: 41/37)

b - Melek'lere ibadet edenler hakkında Allah (c.c) şöyle buyuruyor:

﴿وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَسْجُدُوا إِلَيَّ الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّنَ أَرْبَابًا﴾

"Allah size melekleri ve peygamberleri rabler edinmenizi emretmez." (Ali-İmran-80)

c - Rasullere ibadet edenler hakkında Allah (c.c) şöyle buyuruyor:

﴿وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ أَنَّتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اخْتِدُونِي وَأَمِّي
إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ إِنْ
كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ
عَلَّامُ الْعِيُوبِ﴾

"Allah: "Ey Meryemoğlu İsa! İnsanlara, Allah'ı bırakıp beni ve annemi iki ilah edinin, diye sen mi söyledin?" dediğinde: "Seni tenzih

ederim, hakkım olmayan bir sözü söylemek bana yakışmaz. Eğer öyle söylemişsem, Sen onu bilirsin. Sen benim nefsimde olanı bilirsın, ama ben Senin nefsinde olanı bilmem. Gerçekten, gaybleri bilen Sensin Sen. (Maide: 5/116)

d - Salih kimselere tapanlar hakkında Allah (c.c) şöyle buyuruyor:

{أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى رَحْمَةِ اللَّوْسِلَةِ أَيُّهُمْ أَقْرَبٌ وَّيَرْجُونَ رَحْمَةَ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا }

"O yalvardıkları da Rabblerine yaklaşmak için vesile ararlar; O'nun rahmetini umar, azabından korkarlar. Çünkü Rabbinin azabı, cidden korkunçtur. " (Isra: 17/56-57)

e - Taş ve ağaçlara ibadet edenler hakkında Allah (c.c) şöyle buyuyor:

{أَفَرَأَيْتُمُ الالَّاتَ وَالْغَرَى وَمَنَاهَا الشَّالِئَةُ الْأُخْرَى}

"Gördünüz mü o Lat ve Uzza'yi ve üçüncü put olan Menat'ı? " (Necm: 53/19-20)

عَنْ أَبِي وَاقِدِ الْمَيَّثِيِّ، قَالَ: كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ مُحَمَّدِينَ، وَكُنُّ حَدِيثُ
عَهْدِ بِكُفْرٍ، فَمَرِنَا عَلَى شَجَرَةٍ يَصْبَعُ الْمُشْرِكُونَ عَلَيْهَا أَسْلِحَتَهُمْ، يُقَالُ لَهَا:
ذَاتُ أَنْوَاطٍ، فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، "اجْعَلْ لَنَا ذَاتَ أَنْوَاطٍ كَمَا هُمْ ذَاتُ
أَنْوَاطٍ، فَقَالَ: اللَّهُ أَكْبَرُ، قُلْنَاهُمْ كَمَا قَالَ أَهْلُ الْكِتَابِ لِمُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ:
اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا هُمْ آلِهَةٌ، ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ: إِنَّكُمْ سَتَرْكَبُونَ سَنَنَ مَنْ كَانَ
قَبْلَكُمْ"

Ebu Vakid El-Leysi şöyle diyor:

"Rasulullah (s.a.s) ile Huneyn'e çıktık. Biz henüz küfürden yeni dönmüştük. Müşriklerin, silahlarını astıkları bir ağaçları vardı. Buna "Zati

Envat" denilirdi. İşte biz de bu ağaçın olduğu yere geldik. Burada Rasulullah (s.a.s)'e:

"Bize müşriklerin bu zati Envatları gibi bir Zatu envat tayin et" dedik. Bunun üzerine Rasulullah (s.a.s) şöyle buyurdu:

"Allahu Ekber! Varlığım elinde olan Allah'a yemin ederim ki, şu sözünü ettiğiniz şey tipki, Ehli kitabın (yani İsrailoğullarının) Musa (as)'a: "Ey Musa! Onların ilahları gibi, bize bir ilah yap!" (Araf: 7/138-140) demelerine benziyor. Nefsim elinde olan Allah'a yemin olsun ki, siz sizden öncekilerin yolunu olduğu gibi takip edeceksiniz."²⁸

Dördüncü Kaide: Şüphesiz günümüzdeki müşriklerin şirkî önceki müşriklerin şirkinden daha şiddetlidir. Çünkü önceki müşrikler refahta Allah'a şirk koşmaya başlarlardı, sıkıntı anında şirkten sakınır sadece Allah'a yönelirlerdi. Günümüzün müşrikleri ise rahatlık olsun, sıkıntı olsun her halinerde Allah'a ortak koşmaktadır. Yüce Allah (c.c) şöyle buyuruyor:

﴿فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلْكِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا بَحَّا هُنَّمْ إِلَى الْبَرِّ
إِذَا هُنْ يُشْرِكُونَ ﴾

"Onlar gemiye binip tehlikelerle yüz yüze geldiklerinde Dini yalnız Allah'a has kılarak o'na yalvarırlar. Fakat Allah kendilerini Sağ salim karaya çıkarıp kurtarınca da hemen Allah'a şirk (ortak) koşmaya başlarlar." (Ankebut-65)

²⁸ Ahmed: 5/218 no: 20892; Tirmizi, Fitn: 18 no: 2180, Ebu Davud et-Tayalisi no: 1346 Hadisin, müellifin kaydettiği şekilde bir lafzına rastlayamadık. Değişik lafızlarla rivayet edilen bu hadisin müellifin lafzına en yakın şekli, tesbit edebildiğimiz kadarıyla Tayalisi'nin rivayetidir. O yüzden tercümeye Tayalisi'nin Müsned'sindeki lafzı koyduk. Müellifin kaydettiği haliyle hadisi görmek isteyenler Arapça metne müracaat edebilir.

Tirmizî: "Bu hadis hasen sahihtir. Ebû Vakîd Leysî'nin ismi Harîs b. Avf'tır. Bu konuda Ebû Saîd'den ve Ebû Hüreyre'den de hadis rivâyet edilmiştir." demektedir.

{وَمَنْ أَضَلُّ مِنْ يَدْعُو مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَا يَسْتَحِيْبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ
الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ}

"Allah'dan başka kendisine kiyamete kadar cevap veremeyecek olan ve kendilerine yapılan duadan habersiz olan kimselere dua eden kişiden daha sapık kim olabilir?" (Ahkaf: 5)²⁹

Allah en doğrusunu bilendir. Rasulullah'a, ailesine ve ashabına salat u selam olsun.

İSLAM DİNİNİN ASLI

Şeyhulislam Muhammed bin Abdilvehhab diyor ki:

İslam dininin aslı ve kaidesi iki önemli hususu ihtiva etmektedir.

Birincisi:

Tek olan, ortağı olmayan Allah'a (c.c.) ibadet edip insanları buna davet etmek, dostluğu velayeti bunun üzerine bina etmek, bunu terk edenleri de tekfir etmektir.

İkincisi:

Allah'a ibadet hususunda şirkten sakindirmak ve bu hususta sert davranışmak; düşmanlığı bundan dolayı yapıp, onu (yani şirk) işleyenleri tekfir etmektir.

Bu sayılan esaslara muhalefet edenler çok çeşitlidir:

1 – Bunların muhalefet bakımından en şiddetli olanları, bu hususların hepsine birden muhalefet edenlerdir.

2 – Onlardan bazıları ise sadece Allah (c.c.)'a ibadet eder, fakat şirk reddetmez ve de şirk işleyenlere düşmanlık göstermez.

3 – Onlardan bazıları ise şirk işleyenlere düşmanlık gösterir, fakat onları tekfir etmez.

4 – Onlardan bir kısmı tevhidi sevmez, fakat ona buğz da etmez.

²⁹ Bu ayet, Durar'us seniye'de zikredilmiştir.

5- Onlardan bir kısmı tevhid ehlini tekfir etti ve bu yaptıklarını salih kimselere sövme olarak isimlendirdi.

6 – Onlardan bir kısmı hem şirkে buğzeturmez hem de onu sevmeyez.

7– Onlardan bir kısmı şirkē bilmez, dolayısıyla inkar da etmez.

8- Onlardan bir kısmı da tevhidi bilmez ve de inkar da etmez.

9 – Bu kimselerin en tehlikeli olanları ise; tevhid’le amel eden, fakat onun kıymetini ve değerini bilmeyen ve de tevhidi terk edenlere buğzeturmeyen ve onları tekfir etmeyenlerdir.

10 - Onlardan bazıları; şirkē terk eder, onu çirkin görür ve inkar eder, fakat şirkē kötüüğünü bilmez ve de şirkē ehlne düşman olmaz, onları tekfir etmez.

Bu sayılan kimselerin hepsi Allah (c.c)’ın nebilerine gönderdiği tevhid dinine muhalefet eden kimselerdir.”³⁰

İNSANI İSLAM DİNİNDEN ÇIKARAN ŞEYLER (NEVA-KIZU'L İSLAM)

Şeyh Muhammed bin Abdilvehhab (rh.a) diyor ki: Bil ki İslam dini ni nakzeden, bozan on madde vardır.³¹

1 - Allah'a ibadette ortak koşmak:

Allah (c.c) şöyle buyuruyor:

{إِنَّ اللَّهَ لَا يَعْفُرُ أَنْ يُشْرِكَ بِهِ وَيَعْفُرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ}

"Allah, kendisine şirk koşulmasını asla bağışlamaz. Bundan başkasını dilediği kimse için bağışlar." (Nisa: 4/48,116)

{إِنَّمَّا مَنْ يُشْرِكُ بِاللَّهِ قَعْدٌ حَرَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَاوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ}

³⁰ Durer'us Seniyye, 2/22 vd.

³¹ Ed-Durar'us Seniyye, 2/361

"Kim Allah'a ortak koşarsa, muhakkak ki Allah ona cenneti haram kılar. Varacağı yer cehennem ateşidir. Zalimler için yardımcı yoktur." (Maide: 5/72)

Allah'tan başkası adına, cinler ve kabirler adına kurban kesmek de bu kapsamdadır.

2 - Allah ile kendisi arasına araçlar koymak, bunlara dua etmek, bunlardan şefaat istemek, bunlara tevekkül etmek. İşte bütün bunları yanpanlar alimlerin icmaıyla kafir olur.

3 - Müşrikleri tekfir etmemek, onların kafir olduğunuında şüphe etmek veya onların doğru yolda olduğunuına inanmak küfürdür.

4 - Rasulullah (s.a.v)'dan başkasının yolunun Rasulullah (s.a.v)'in getirdiği yoldan daha iyi olduğuna, ya da ondan başkasının hükmünün onun hükmünden daha iyi olduğuna inanmak küfürdür. Mesela tağutların koymuş oldukları hükümleri, Rasulullah'ın hükmünden daha değerli ve üstün tutmak gibi.

5 - Allah'ın Kitabı ve Rasulullah (s.a.v)'in sünnetinden herhangi bir şeye bugzeden, öfkelenen bir kimse bununla amel etse bile kafirdir.

6 - Rasulullah (s.a.v)'in getirdiği dinle veya onun mükafat ve ceza olarak bildirdiği şeylerle alay etmek. Allah (c.c) şöyle buyuruyor:

﴿قُلْ أَبِاللَّهِ وَآتَاهُ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ لَا تَعْتَدُرُوا قُدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ﴾

"De ki: "Allah'la, ayetleriyle ve Rasülü'yle mi alay ediyorsunuz? (Boşuna) Özür beyan etmeyin. Çünkü siz iman ettikten sonra tekrar kafir oldunuz." (Tevbe: 9/65-66)

7 - Sihir ya da büyü yapmak. Sarf ve Atf yani kardeşin arasını açmak ve de birleştirmek amacıyla yapılan (muhabbet muskası vb) şeyler de bu kapsamdadır. Kim böyle bir şeyi yapar ya da buna rıza gösterirse küfre girer.

Allah (c.c) şöyle buyuruyor:

{وَمَا يُعْلِمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّىٰ يُقُولُوا إِنَّا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكُونُونَ}

"...Biz ancak imtihan (fitne) için gönderildik, sakın (sihir yaparak) küfre girmeyin, demeden hiç kimseye (sihir ilmini) öğretmezlerdi." (Bakara: 2/102)

8 - Müslümanlar aleyhinde müşriklere yardım etmek, onlara destek olmak. Allah (c.c) şöyle buyuruyor:

{وَمَنْ يَتَوَهَّمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ}

"İçinizden kim onları veli edinirse, o da onlardandır. Şüphesiz Allah zalimler topluluğuna hidayet etmez." (Maide: 5/51)

9 - Kim: "Hızır (as) nasıl ki, Musa (a.s)'in şeriatı dışında hareket etme serbestisine sahipse insanlardan bazıları da Muhammed (s.a.v)'in şeriatı dışına çıkabilir" şeklinde itikad ederse kafir olur.

10 - Öğrenmemek ve onunla amel etmemek suretiyle Allah'ın dininden yüz çevirmek. Alla h (c.c) şöyle buyuruyor:

{وَمَنْ أَظْلَمُ مَنْ ذُكِرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ
مُنْتَقِمُونَ}

"Kendisine Rabbinin ayetleri hatırlatıldıktan sonra onlardan yüz çevirenden daha zalm kim olabilir? Muhakkak ki biz, günahkarlara, yaptıklarının karşılığı olan cezayı vereceğiz." (Secde: 32/22)

Bütün bu maddelerde açıklanan hususların şakayla, ciddi olarak ya da korku ile yapılması arasında fark yoktur. Ancak ikrah (zorlama) altında olan kişi bundan müstesnadır. Bütün bu sayılan maddeler tehlike yönünden çok büyük olmakla beraber çokça rastlanılan durumlardır. Müslüman bir kişi bütün bu hususlardan sakınmalı ve nefsinin bunlara bulaşmasından korkmalıdır. Allah'ın (c.c.) gazabını ve elem verici azabını gerektiren sebeplerden Allah'a (c.c.)sgiñınız. Allah'ın salat ve selamı yaratılmışların hayırlısı Muhammed'in, alinin ve ashabının üzerine olsun.

LA İLAHE İLLALLAHIN ŞARTLARI

(شُرُوطٌ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)

Abdurrahman bin Hasen Al'uş Şeyh (rh.a)³² "Feth'ul Mecid" adlı eserinde şöyle demektedir:³³

Şehadetin geçerli olabilmesi için mutlaka şu yedi şartın birarada yerine getirilmesi gereklidir. Bu yedi şartı gereği gibi yerine getirmeyenler, "La ilah illallah" kelimesini dilleriyle söylese de, kendilerine hiçbir yarar getirmez. Bu yedi şart şunlardır:

1. Cehaleti ortadan kaldırın İlim
2. Şüpheyi ortadan kaldırın yakın
3. Reddi ortadan kaldırın kabul
4. İnkiyad yani isyanı, terki ortadan kaldırın itaat, bağlılık
5. Şırkı ortadan kaldırın ihlas
6. Yalanı ortadan kaldırın sıdk (doğruluk)
7. Muhabbet yani bunun ziddini (buğzu) ortadan kaldırın sevgi

Şeyh başka bir yerde bu şartları şöyle açıklamaktadır:

Allah Rasulu (sav) şöyle buyurmuştur:

مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَكَفَرَ بِمَا يُعْبُدُ مَنْ دُونَ اللَّهِ، حَرُمَ مَالُهُ، وَدَمُهُ،
وَحِسَابُهُ عَلَى اللَّهِ

³² Abdurrahman bin Hasen, Şeyh Muhammed bin Abdilvehhab'ın torunu-dur. 1193/m. 1779'da doğmuş, 1285/ 1869'da vefat etmiştir. Şeyh Muhammed bin Abdilvehhab'dan sonra Necd bölgesinin en meşhur alimlerinden birisidir. Onun Kitab'ut Tevhid adlı eserine yazmış olduğu Feth'ul Mecid adlı şerh çalışması başta olmak üzere birçok kitap ve risalesi mevcuttur. Allah hepsine rahmet etsin..

³³ Abdurrahman bin Hasen Al'uş Şeyh, Feth'ul Mecid, sf 83, "La ilah illallah'a davet etmek" babı, Matbaat'us Sunnet'il Muhammediyye, Kahire 1957

«Her kim Allah'dan başka ilâh yoktur der de Allah'dan başka tâpiân şeyleri inkar ederse onun malî ve canî haramdır, hesabı ise Al-lah'a kalmıştır.»³⁴

Şeyh Abdurrahman bin Hasen bin Muhammed bin Abdilvehhab (rahmetullahi aleyhim ecmâin) bu hadisin izahı sadedinde “La ilahe illal-lah”ın şartlarını şöyle açıklamıştır:

“İşte bu, (Allah'dan başka tâpiân şeyleri, tağutları inkar etmek) büyük bir şarttır. Bu olmadan “La ilahe illallah” sözü geçerli olmaz. Bu şart yerine gelmediği takdirde “la ilahe illallah” diyen kişinin malî ve canî haram olmaz. Zira bu, “La ilahe illallah” yani “Allah’tan başka ilâh yoktur” sözünün manasıdır. Bunun delalet ettiği manayı yani şirkî terk etmek, şirkîten ve şirk işleyenlerden teberri etmek, uzaklaşmak gibi hususları yerine getirmeyen kimseye mücerred olarak bu kelimeyi söylemek fayda vermez. Kişi ancak Allah’tan başka ibadet edilenleri reddedip, onlardan beri olduğu zaman ve de bu şirkî işleyenlere düşman olduğu takdirde Müslüman olur, malî ve canî haram olur. İşte Allahu teala’nın:

فَمَنْ يَكُفِرُ بِالظَّاغُوتِ وَيُؤْمِنُ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى لَا
انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلَيْهِ

... O halde kim tağutu inkar edip Allah'a inanırsa, kopmayan, sağlam bir kulpa yapışmıştır..." (Bakara: 2/256) kavlinin manası budur.

Sahih hadislerde “La ilahe illallah” sözü ağır şartlara bağlanmıştır. Bütün bu sayılan şartların hepsini kavlen, itikaden ve amelen (yani söz, inanç ve amel olarak) yerine getirmek gereklidir.

Mesela İtban bin Malik (rh.a)’dan gelen sahîh hadiste şöyle buyrulmuştur:

فَإِنَّ اللَّهَ قَدْ حَرَمَ عَلَى النَّارِ مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَبْتَغِي بِذَلِكَ وَجْهَ
اللَّهِ

« Allah (Lâ ilahe illallah) diyerek bununla Allah'ın rızâsını dileyen bir kimseyi cehenneme haram kılmışdır.»³⁵

³⁴ Muslim, İman: 8, No:37

خَالِصًا مِنْ قَلْبِهِ “kalbinden tasdik ederek”

Başka hadislerde “منْ قَلْبِهِ” “kalbinden ihlaslı olarak” (derse) şeklinde gelmiştir. Bunun manası “kalbiyle şeksiz şüphesiz, yakinen inanarak” demektir. İşte bu şartlar yerine gelmeden “Lâ ilahe illallah” demek bir fayda vermez. İşte bu şartlarla beraber, kişi bu kelimenin manasını ve muhtevasını, içeriğini bilirse fayda verir.

“La ilah illallah” sözünün fayda verebilmesi için gerekli şartlar:

1- Cehaleti ortadan kaldırın İlim: Bu hususta Allah-u Teala şöyledi buyuyor:

وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنْ شَهَدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

Allah'ı bırakıp da taptıkları putlar, şefâat edemezler. Ancak bilerek hakka şahitlik edenler bunun dışındadır. (Zuhurf: 86)

فَاعْلَمُمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

Bil ki Allah'tan başka ibadete layık ilah yoktur. (Muhammed: 19)

Bu kelimenin manası kişinin sahip olduğu ilmin kuvvetine ve yaptıiği amellerin salahına, düzgünlüğüne göre artar. (Derinlik kazanır.) Bu kelimeyi manasını bilmeden söyleyen kimselerin aksine mutlaka bu kelimenin hikyatını cehaleti ortadan kaldırın bir ilimle bilmek gereklidir.

2- Şüpheyi ortadan kaldırın yakın: Yani bu kelimenin delalet ettiği tevhide kesin bir şekilde inanmak gereklidir.

3- Şırkı ortadan kaldırın ihas: İnsanların birçoğu bu kelimeyi söyledikleri halde ibadette Allaha ortak koşarlar ve bu kelimenin manasını inkar ederler. Hatta tevhide inanıp onunla amel edenlere düşmanlık gösterirler.

³⁵ Muslim, Mesacid: 47 no: 263

4- Yalanı ortadan kaldırın sıdk (doğruluk): Bu, kelime-i tevhidi kalben tasdik etmeden söyleyen münafığın halinin ziddidir. Bu hususta Alla-hu Teala şöyle buyuruyor:

يَقُولُونَ بِالْسِنَتِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ

"...Kalplerinde olmayan şeyi dilleriyle söylüyorlar." (Fetih: 48/11)

5- Reddi ortadan kaldırın kabul: Bu, kelime-i tevhidi diliyle söyleyip de onunla amel etmeyen kimselerin hilafinadır.

6- Muhabbet (Buğzu ortadan kaldırın sevgi): Bu kelimenin de- lalet ettiği tevhid, ihlas (ibadeti Allaha has kılmak) vb hususları sevmek ve bunlarla sevinç duymaktır. Bu, tevhidi sevmeyen ve onunla kalbi ferahla-mayan kimselerin hilafinadır. (Zıddinadır.)

7- İnkiyad (İsyani, terki ortadan kaldırın itaat, bağlılık): Yani bu kelimeyle ve de bu kelimenin bizzat gösterdiği, ya da ihtiva ettiği veya-hut da gerektirdiği her şeyle amel etmektir.

İşte bütün bu sayılanlar, Allahın kendisinden başkasını kabul etmeyeceği İslam dininin bizzat kendisidir.

رسائل التوحيد

للعلامة / محمد ابن عبد الوهاب . رحمه الله .

www.darultavhid.com

المحتويات

الرسالة المفيدة

معنى الطاغوت

الأصول الثلاثة

القواعد الأربع

أصل دين الإسلام

نواصي الإسلام

شروع لا إله إلا الله

آلِرِسَالَةِ الْمُفَيَّدَةِ الْمُهَمَّةِ الْجَلِيلَةِ³⁶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ وَكَفَى، وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ أَصْطَفَى، أَمَّا بَعْدُ: فَاعْلَمْ أَرْشَدَكَ اللَّهُ تَعَالَى أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ الْخَلْقَ لِيَعْبُدُوهُ وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا، قَالَ اللَّهُ تَعَالَى:

{وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْأَنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونَ} [الذاريات: 56].

وَالْعِبَادَةُ هِيَ التَّوْحِيدُ لِأَنَّ الْحُصُومَةَ بَيْنَ الْأَنْبِيَاءِ وَالْأُمَّمِ فِيهِ، كَمَا قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: {وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ} [النحل: 36].

وَأَمَّا التَّوْحِيدُ فَهُوَ ثَلَاثَةُ أَنْوَاعٍ: تَوْحِيدُ الرُّبُوبِيَّةِ، وَتَوْحِيدُ الْأَلْوَهِيَّةِ، وَتَوْحِيدُ الْأَسْمَاءِ وَالصِّفَاتِ.

أَمَّا تَوْحِيدُ الرُّبُوبِيَّةِ:

فَهُوَ الَّذِي أَقَرَّ بِهِ الْكُفَّارُ عَلَى زَمَنِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَلَمْ يُدْخِلُهُمْ فِي الإِسْلَامِ وَقَاتَلُهُمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَاسْتَحْلَأَ دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ، وَهُوَ تَوْحِيدُ بِفِعْلِهِ تَعَالَى، وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: {فُلْ مَنْ

يَرْزُقُكُم مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ
مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأُمُورَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ قَوْلٌ
أَفَلَا تَتَقَوَّنُ { [يونس: 31]

{ قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا
تَذَكَّرُونَ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ
قُلْ أَفَلَا تَتَقَوَّنَ قُلْ مَنْ يَبْدِئُ مَلَكُوتَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُحِيرُ وَلَا يُجَاهِرُ عَلَيْهِ إِنْ
كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَإِنَّ تُسْحَرُونَ } [المؤمنون: 84 – 89]
وَالآيَاتُ عَلَى هَذَا كَثِيرَةٌ جِدًا أَكْثَرُ مِنْ أَنْ تَحْصُرْ وَأَشْهَرُ مِنْ أَنْ تُذَكَّرُ.

"وَأَمَّا الشَّانِي" وَهُوَ تَوْحِيدُ الْأَلْوَهِيَّةِ:
فَهُوَ الَّذِي وَقَعَ فِيهِ النِّزَاعُ فِي قَسْمِ الدَّهْرِ وَحَدِيثِهِ وَهُوَ تَوْحِيدُ اللَّهِ تَعَالَى
بِأَفْعَالِ الْعِبَادِ كَالدُّعَاءِ وَالنَّدْرِ وَالنَّحْرِ وَالرَّجَاءِ وَالْحَوْفِ وَالتَّوْكِيلِ وَالرَّغْبَةِ وَالرَّهْبَةِ
وَالإِنْابَةِ.

وَدَلِيلُ الدُّعَاءِ قَوْلُهُ تَعَالَى: { وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ
يَسْتَكْرِرُونَ عَنِ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ } [غافر: 60] ، وَكُلُّ نَوْعٍ
مِنْ هَذِهِ الْأَنْوَاعِ عَلَيْهِ ذَلِيلٌ مِنَ الْقُرْآنِ.

وأَصْلُ الْعِبَادَةِ بَحْرِيْدُ الْإِحْلَاصِ لِلَّهِ وَحْدَهُ وَبَحْرِيْدُ الْمُتَابَعَةِ لِلرَّسُولِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ تَعَالَى : {وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُو مَعَ اللَّهِ أَحَدًا} [الجن: 18] ، وَ قَالَ تَعَالَى : {قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْكِي وَيُمِيتُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأَمِيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ} [الأعراف: 158] {وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ} [الأنبياء: 25] وَ قَالَ تَعَالَى : {لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَحِيُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ إِلَّا كَبَاسِطِ كَفَّيْهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَلْبِسْ فَاهُ وَمَا هُوَ بِالْغِيْرِ وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ} [الرعد: 14] ، وَ قَالَ تَعَالَى : {ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ} [الحج: 62] وَالآيات مَعْلُومَاتٌ، وَقَالَ تَعَالَى : {وَمَا آتَكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا} [الحشر: 7] وَقَالَ تَعَالَى : {قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحِبِّكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرُ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ} . [آل عمران: 31]

"وَأَمَّا الثَّالِثُ" فَهُوَ تَوْحِيدُ الدَّارِتِ وَالْأَسْمَاءِ وَالصِّفَاتِ :

قَالَ تَعَالَى : { قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ اللَّهُ الصَّمَدُ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُوْلَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ } [الإخلاص] ، وَقَالَ تَعَالَى : { وَلَلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْخُسْنَى فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيِّجْرَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ } [الأعراف: 180] ، وَقَالَ تَعَالَى : { لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ } [الشورى: 11].

شُمَّ اعْلَمُ أَنَّ ضِدَّ التَّوْحِيدِ الشِّرْكُ وَهُوَ ثَلَاثَةُ أَنْوَاعٍ : شِرْكٌ أَكْبَرُ ، وَشِرْكٌ أَصْغَرُ ، وَشِرْكٌ خَفِيٌّ .

وَالدَّلِيلُ عَلَى الشِّرْكِ الْأَكْبَرِ قَوْلُهُ تَعَالَى : { إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرِكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكُ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا } [النساء: 116].

وَقَالَ تَعَالَى : { وَقَالَ الْمَسِيحُ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبِّكُمْ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكُ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارِ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ } [المائدة: 72].

وَهُوَ أَرْبَعَةُ أَنْوَاعٍ :

"الأن نوع الأول" شِرْكُ الدَّدْعَوَةِ، وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى : { فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلْكِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ

يُشْرِكُونَ} [العنكبوت 65 – 66].

"النَّوْعُ الثَّانِي" شِرْكُ النَّيَّةِ وَالإِرَادَةِ وَالْقَصْدِ، وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: {مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِيَّنَهَا نُوفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَاهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَهُبْطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبِأَطْلَالِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ} [هود: 15 – 16].

"النَّوْعُ الثَّالِثُ" شِرْكُ الطَّاغِيَةِ، وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: {اَنْخَذُوا اَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ اُرْبِابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا امْرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانُهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ} [التوبه: 31] : وَتَفْسِيرُهَا الَّذِي لَا إِشْكَالَ فِيهِ، طَاعَةُ الْعُلَمَاءِ وَالْعَبَادِ فِي الْمَعْصِيَةِ لَا دُعَاؤُهُمْ إِيَّاهُمْ، كَمَا فَسَرَّهَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، لِعَدِيٍّ بْنِ حَاتِمٍ لَمَّا سَأَلَهُ، فَقَالَ: لَسْنَا نَعْبُدُهُمْ، فَذَكَرَ لَهُ أَنَّ عِبَادَتَهُمْ طَاعَتُهُمْ فِي الْمَعْصِيَةِ.

"النَّوْعُ الرَّابِعُ" شِرْكُ الْمُحَبَّةِ، وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: {وَمَنِ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ} [البقرة: 165].

"وَالنَّوْعُ الثَّانِي" شِرْكُ أَصْغَرِ، وَهُوَ الرِّبَا، وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: {فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلاً صَالِحاً وَلَا

يُشْرِكُ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا} [الكهف: 110].

"وَالنَّوْعُ الثَّالِثُ" شِرْكٌ خَفِيٌّ،

وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "الشِّرْكُ فِي هَذِهِ الْأُمَّةِ أَخْفَى مِنْ دَيْبِ النَّمْلَةِ السَّوْدَاءِ عَلَى صِفَاتِ سَوْدَاءِ فِي ظُلْمَةِ اللَّيْلِ" وَكَتَارَتُهُ قَوْلُهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَشْرِكَ بِكَ شَيْئًا وَإِنَا أَعْلَمُ وَأَسْتَغْفِرُكَ مِنَ الذَّنْبِ الَّذِي لَا أَعْلَمُ".³⁷

فَالْكُفْرُ كُفْرَانٌ:

كُفْرٌ يَخْرُجُ مِنَ الْجِلَةِ وَهُوَ حَمْسَةُ أَنْواعٍ:
 "النَّوْعُ الْأَوَّلُ" كُفْرُ التَّكْذِيبِ، وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: {وَمَنْ أَظْلَمُ مِنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِلْكَافِرِينَ} [العنكبوت: 68].

"النَّوْعُ الثَّانِي" كُفْرُ الْإِبَاءِ وَالْإِسْتِكْبَارِ مَعَ التَّصْدِيقِ وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى:
 {وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَاجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى وَاسْتَكْبَرَ}

وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ} [البقرة: 34].

"النَّوْعُ الثَّالِثُ" كُفُرُ الشَّكِ وَهُوَ كُفُرُ الظَّنِّ، وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: {وَدَخَلَ حَيَّةً وَهُوَ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ قَالَ مَا أَطْلَنْتُ أَنْ تَبِيدَ هَذِهِ أَبْدًا وَمَا أَطْلَنْ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُدِدْتُ إِلَى رَبِّي لَأَجِدَنَ خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُخَاوِرُهُ أَكَفَرْتُ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ مُّمِنْ نُطْفَةٍ مُّمِنْ سَوَّاكَ رَجُلًا لَكِنَّهُ هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا} [الكهف: 35 – 37].

"النَّوْعُ الرَّابِعُ" كُفُرُ الْإِعْرَاضِ، وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: {وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُنْذِرُوا مُعْرَضُونَ} [الأحقاف: 3].

"النَّوْعُ الْخَامِسُ" كُفُرُ النِّفَاقِ، وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: {ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ} [المنافقون: 3].

وَكُفُرُ أَصْغَرُ لَا يُخْرِجُ مِنَ الْمِلَةِ وَهُوَ كُفُرُ النِّعْمَةِ،
وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: {وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرِيْبَةً كَانَتْ آمِنَةً مُطْمَئِنَةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِيَسَ الْجُوعُ وَالْحُنْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ} [النحل: 112].

أَمَّا النِّفَاقُ فَنَوْعَانِ: إِعْتِقَادِيٌّ وَعَمَلِيٌّ.

فَأَمَّا الْعِنْقَادِيُّ فَهُوَ سِتَّةُ أَنْوَاعٍ. تَكْذِيبُ الرَّسُولِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَوْ تَكْذِيبُ بَعْضِ مَا جَاءَ بِهِ الرَّسُولُ أَوِ الْمَسْرَهُ بِالْخِفَاضِ دِينُ الرَّسُولِ أَوِ الْكَرَاهِيَّهُ لِإِنْتِصَارِ دِينِ الرَّسُولِ فَهَذِهِ الْأَنْواعُ السِّتَّهُ صَاحِبُهَا مِنْ أَهْلِ الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ.

وَأَمَّا الْعَمَلِيُّ فَهُوَ حَمْسَهُ أَنْواعٍ
وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "آيَهُ الْمُنَافِقُ ثَلَاثٌ، إِذَا حَدَثَ كَذَبَ،
وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ، وَإِذَا ائْتَمَنَ خَانَ، وَإِذَا حَاصَمَ فَجَرَ، وَإِذَا عَاهَدَ
غَدَرَ" ³⁸. نَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ التَّنَاقِ وَالشَّيْقَاقِ وَسُوءِ الْأَدَبِ. وَاللَّهُ أَعْلَمُ.

البخاري "1/89" في الإيمان، باب علامه المنافق، وفي المظالم، باب إذا حاصم فجر، وفي الجهاد،

³⁸ باب إثم من عاهد ثم غدر، ومسلم "1/78 ح 58" في الإيمان، باب بيان خصال المنافق.

مَعْنَى الطَّاغُوتِ³⁹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 إِعْلَمْ رَحْمَكَ اللَّهُ تَعَالَى أَنْ أَوَّلَ مَا فَرَضَ اللَّهُ عَلَى إِبْنِ آدَمَ الْكُفُرُ بِالطَّاغُوتِ
 وَالْإِيمَانُ بِاللَّهِ، وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى : {وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا
 اللَّهَ وَاجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ} ⁴⁰.

فَأَمَّا صِفَةُ الْكُفُرِ بِالطَّاغُوتِ فَهُوَ ⁴¹ أَنْ تَعْتَقِدَ بُطْلَانَ عِبَادَةِ غَيْرِ اللَّهِ ،
 وَتَنْزَرُكَهَا وَتُبْغِضُهَا، وَتُكَفِّرُ أَهْلَهَا، وَتُعَادِيهِمْ .
 وَأَمَّا مَعْنَى الْإِيمَانِ بِاللَّهِ فَهُوَ ⁴² أَنْ تَعْتَقِدَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْإِلَهُ الْمَعْبُودُ وَحْدَهُ دُونَ
 مِنْ سِوَاهُ، وَخُلِصَ حَمِيعُ أَنْوَاعِ الْعِبَادَةِ كُلُّهَا لِلَّهِ، وَتَنْفِيَهَا عَنْ كُلِّ مَعْبُودٍ سِوَاهُ ،
 وَتُحِبُّ أَهْلَ الْإِخْلَاصِ وَتُؤْلِيهِمْ ، وَتُبْغِضُ أَهْلَ الشَّرِكِ وَتُعَادِيهِمْ .
 وَهَذِهِ مِلَةُ إِبْرَاهِيمَ الَّتِي سَفَهَ نَفْسُهُ مِنْ رَغْبَةِ عَنْهَا، وَهَذِهِ هِيَ الْأُسْوَةُ الَّتِي
 أَخْبَرَ اللَّهُ بِهَا فِي قَوْلِهِ : {قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ
 إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَآءُ مِنْكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا
 بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبْدَأَ حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحْدَهُ} ⁴³ .

³⁹ الدرر السننية 162/1-163

⁴⁰ سُورَةُ التَّحْلِيل آية: 36

⁴¹ لفظ (فهو) من طبعة مطبعة أم القرى

⁴² لفظ (فهو) من طبعة أم القرى.

⁴³ سُورَةُ الْمُمْتَجِنَّة آية: 4

وَالظَّاغُوتُ عَامٌ، فَكُلُّ مَا عِيدَ مِنْ دُونِ اللَّهِ، وَرَضِيَ بِالْعِبَادَةِ مِنْ مَعْبُودٍ أَوْ
مَتَبُوعٍ أَوْ مُطَاعٍ فِي غَيْرِ طَاعَةِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ، فَهُوَ طَاغُوتٌ.
وَالظَّوَاغِيْتُ كَثِيرٌ وَرُؤُوسُهُمْ خَمْسَةٌ:

(الأول) : الشَّيْطَانُ الدَّاعِي إِلَى عِبَادَةِ غَيْرِ اللَّهِ، وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: {أَمْ
أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ} ⁴⁴.

(الثَّانِي) : الْحَاكِمُ الْجَائِرُ الْمُعِيْرُ لِأَحْكَامِ اللَّهِ تَعَالَى ، وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: {أَمْ
تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَرْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا إِمَّا أُنْزَلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزَلَ مِنْ قَبْلِكَ
يُرِيدُونَ أَنْ يَسْخَاكُمُوا إِلَى الظَّاغُوتِ وَقَدْ أَمْرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ
الشَّيْطَانُ أَنْ يُضْلِلُهُمْ ضَلَالًا بَعِيْدًا} ⁴⁵.

(الثَّالِثُ): الَّذِي يَحْكُمُ بِغَيْرِ مَا أُنْزَلَ اللَّهُ ، وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: {وَمَنْ لَمْ
يَحْكُمْ إِمَّا أُنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ} ⁴⁶ ...

(الرَّابِعُ): الَّذِي يَدْعُعِي عِلْمَ الْغَيْبِ مِنْ دُونِ اللَّهِ ، وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: {عَالِمُ
الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا إِلَّا مَنِ ارْتَضَى مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ
مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا} ⁴⁷. وَقَالَ تَعَالَى: {وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا

⁴⁴ سُورَةُ يَسْ آيَة: 60.

⁴⁵ سُورَةُ النِّسَاءِ آيَة: 60.

⁴⁶ سُورَةُ الْمَائِدَةِ آيَة: 44.

⁴⁷ سورة آية: 26-27.

يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرْقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا
وَلَا حَبَّةٌ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ} .⁴⁸
(الْأَخْمَاسُ) : الَّذِي يُعْبَدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَهُوَ رَاضٍ بِالْعِبَادَةِ ، وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ
تَعَالَى : { وَمَنْ يَقُولُ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌ مِّنْ دُونِهِ فَذَلِكَ نَجْرِيهِ جَهَنَّمَ كَذَلِكَ نَجْزِي
الظَّالِمِينَ} .⁴⁹

وَاعْلَمُ أَنَّ الْإِنْسَانَ مَا يَصِيرُ مُؤْمِنًا بِاللَّهِ إِلَّا بِالْكُفْرِ بِالْطَّاغُوتِ ، وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ
تَعَالَى : { لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرُ
بِالْطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنُ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ
سَيِّعُ عَلَيْمُ} .⁵⁰

الرُّشْدُ دِينُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَالْغَيِّ دِينُ أَبِي جَهْلٍ، وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقَى
شَهَادَةُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَهِيَ مُنْتَصَمِّنَةٌ لِلنَّفِيِّ وَالْإِثْبَاتِ؛ تَنْفِي جَمِيعَ أَنْوَاعِ
الْعِبَادَةِ عَنْ غَيْرِ اللَّهِ تَعَالَى ، وَتُثْبِتُ جَمِيعَ أَنْوَاعِ الْعِبَادَةِ كُلُّهَا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا
شَرِيكَ لَهُ.

48 سُورَةُ الْأَنْعَامَ آية: 59.

49 سُورَةُ الْأَنْبِيَاءَ آية: 29.

50 سُورَةُ الْبُقْرَةَ آية: 256.

الأَصْوْلُ التَّلَاثَةُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اَعْلَمُ رَحْمَكَ اللَّهُ اَنَّهُ يَحِبُّ عَلَيْنَا تَعْلُمُ اُرْبَعَ مَسَائِلَ:

الْمَسَأَلَةُ الْأُولَى: الْعِلْمُ: وَهُوَ مَعْرِفَةُ اللَّهِ، وَمَعْرِفَةُ نَبِيِّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -، وَمَعْرِفَةُ دِينِ الإِسْلَامِ بِالْأَدِلَّةِ.

الْمَسَأَلَةُ الثَّانِيَةُ: الْعَمَلُ بِهِ.

الْمَسَأَلَةُ الثَّالِثَةُ: الدَّعْوَةُ إِلَيْهِ.

الْمَسَأَلَةُ الرَّابِعَةُ: الصَّبَرُ عَلَى الْأَذَى فِيهِ. وَالْدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ: ﴿وَالْعَصْرِ * إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ * إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبَرِ﴾ سُورَةُ الْعَصْرِ.

قَالَ الشَّافِعِيُّ - رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى - : (لَوْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ حُجَّةً عَلَى خَلْقِهِ إِلَّا هَذِهِ السُّورَةُ لَكَفَتْهُمْ).

وَقَالَ الْبُخَارِيُّ - رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى - : بَابُ : الْعِلْمُ قَبْلُ الْقَوْلِ وَالْعَمَلِ؛ وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى : ﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنِبِكَ﴾ [مُحَمَّد: 19]، فَبَدَأَ بِالْعِلْمِ (قَبْلُ الْقَوْلِ وَالْعَمَلِ).

اعْلَمْ رَحْمَكَ اللَّهُ أَنَّهُ يَحِبُّ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ وَمُسْلِمَةٍ، تَعْلَمُ هَذِهِ التَّلَاثَ مَسَائِلُ، وَالْعَمَلُ بِهِنَّ :

الأُولَى:

أَنَّ اللَّهَ خَلَقَنَا، وَرَزَقَنَا، وَمَمْ يَرْكُنُنَا هَمَلا، بَلْ أَرْسَلَ إِلَيْنَا رَسُولًا، فَمَنْ أَطَاعَهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ، وَمَنْ عَصَاهُ دَخَلَ النَّارَ، وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى : ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْ فِرْعَوْنَ رَسُولًا * فَعَصَى فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخْذَنَاهُ أَخْذًا وَبِيَلًا﴾ [المزمِّل: 15، 16].

الثَّانِيَةُ:

أَنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَى أَنْ يُشْرِكَ مَعْهُ أَحَدٌ فِي عِبَادَتِهِ، لَا مَلَكٌ مُقْرَبٌ، وَلَا نَبِيٌّ مُرْسَلٌ؛ وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿وَإِنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾ [الجن: 18].

الثَّالِثُ:

أَنَّ مَنْ أَطَاعَ الرَّسُولَ، وَوَحَدَ اللَّهَ لَا يَجُوزُ لَهُ مُؤْلَأً مِنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، وَلَوْ كَانَ أَقْرَبَ قَرِيبٍ؛ وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿لَا تَحِدُّ قَوْمًا بُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُؤَدِّوْنَ مِنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبْ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَاضِيَ اللَّهَ عَنْهُمْ وَرَاضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ [المجادلة: 22].

اعْلَمُ أَرْشَدَكَ اللَّهُ لِطَاعَتِهِ، أَنَّ الْحَنِيفِيَّةَ مِلَّةُ إِبْرَاهِيمَ: أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ، مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ. وَبِذَلِكَ أَمْرَ اللَّهُ جَمِيعَ النَّاسِ، وَخَلَقَهُمْ لَهَا؛ كَمَا قَالَ تَعَالَى: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ [الذاريات: 56]. وَمَعْنَى يَعْبُدُونِ: يُوَحِّدُونَ، وَأَعْظَمُ مَا أَمْرَ اللَّهُ بِهِ التَّوْحِيدُ، وَهُوَ: إِفْرَادُ اللَّهِ

بِالْعِبَادَةِ. وَأَعْظَمُ مَا نَهَى عَنْهُ الشَّرُكُ، وَهُوَ: دَعْوَةُ عَيْرِهِ مَعْهُ، وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ
تَعَالَى ﴿وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا﴾ [النساء: 35].

فَإِذَا قِيلَ لَكَ: مَا الْأَصْوُلُ التَّلَاثَةُ الَّتِي يَجِدُ عَلَى الْإِنْسَانَ مَعْرِفَتَهَا؟

فَقُلْ: مَعْرِفَةُ الْعَبْدِ رَبِّهِ، وَدِينِهِ، وَنَبِيُّهُ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

* * * الأَصْلُ الْأَوَّلُ *

.. مَعْرِفَةُ الرَّبِّ ..

فَإِذَا قِيلَ لَكَ: مَنْ رَبُّكَ؟

فَقُلْ: رَبِّيَ اللَّهُ الَّذِي رَبَّنِي، وَرَبِّيَ حَبْيَنَ الْعَالَمِينَ يَنْعَمِهِ، وَهُوَ مَعْبُودِي لَيْسَ لِي
مَعْبُودٌ سِوَاهُ؛ وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ [الفاتحة: 2].
وَكُلُّ مَنْ سِوَى اللَّهِ عَامٌ، وَأَنَا وَاحِدٌ مِنْ ذَلِكَ الْعَالَمِ.

فَإِذَا قِيلَ لَكَ: يَمْ عَرَفْتَ رَبَّكَ؟

فَقُلْ: بِآيَاتِهِ وَخَلْوَقَاتِهِ، وَمِنْ آيَاتِهِ: اللَّيْلُ، وَالنَّهَارُ، وَالشَّمْسُ، وَالقَمَرُ، وَمِنْ
خَلْوَقَاتِهِ السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُونَ السَّبْعُ وَمِنْ فِيهِنَّ، وَمَا بَيْنَهُمَا؛ وَالدَّلِيلُ

قَوْلُهُ تَعَالَى : ﴿ وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِنْ كُنْتُمْ إِيمَانًا تَعْبُدُونَ ﴾ [فصلت: 37]. وَقَوْلُهُ تَعَالَى : ﴿ إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَيْثِنَا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِإِمْرِهِ أَلَا لَهُ الْحَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴾ [الأعراف: 54]. وَالرَّبُّ هُوَ الْمَعْبُودُ، وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى : ﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَقَوَّنُ * الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بَنَاءً وَأَنَزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الشَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴾ [البقرة: 21, 22].

قَالَ ابْنُ كَثِيرٍ - رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى : الْخَالِقُ لِهِنَّدِ الْأَشْيَاءِ هُوَ الْمُسْتَحِقُ لِالْعِبَادَةِ .

وَأَنْوَاعُ الْعِبَادَةِ الَّتِي أَمَرَ اللَّهُ بِهَا مِثْلُ : الإِسْلَامُ، وَالإِيمَانُ، وَالإِحْسَانُ، وَمِنْهُ : الدُّعَاءُ، وَالْحُوْفُ، وَالرَّجَاءُ، وَالتَّوْكِيدُ، وَالرَّغْبَةُ، وَالرَّهْبَةُ، وَالْحُشُوعُ، وَالْحَشِيشَةُ، وَالإِنْتَابَةُ، وَالاسْتِعَادَةُ، وَالاسْتِغَاةُ، وَالذَّبْحُ، وَالنَّذْرُ، وَغَيْرُ ذَلِكَ

مِنْ أَنْوَاعِ الْعِبَادَةِ الَّتِي أَمَرَ اللَّهُ بِهَا. كُلُّهَا لِلَّهِ تَعَالَى، وَالدَّلِيلُ: قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾ [الجِنْ: 18]. فَمَنْ صَرَفَ مِنْهَا شَيْئًا لِغَيْرِ اللَّهِ؛ فَهُوَ مُشْرِكٌ كَافِرٌ؛ وَالدَّلِيلُ: قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا يُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ﴾ [المؤمنون: 117].

وَفِي الْحَدِيثِ: (الدُّعَاءُ مَعَ الْعِبَادَةِ)⁵¹. وَالدَّلِيلُ: قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَآخِرِينَ﴾ [غافر: 60].

وَدَلِيلُ الْحَوْفِ: قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونِ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ [آل عمران: 175].

وَدَلِيلُ الرَّجَاءِ: قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿فَمَنْ كَانَ يَرْجُو لِقاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلاً صَالِحاً وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾ [الكهف: 110].

⁵¹ سنن الترمذى: كتاب الدعوات (3371).

وَدَلِيلُ التَّوْكِلِ: قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾ [المائدة: 23]. وقوله: ﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ﴾ [الطلاق: 3].

وَدَلِيلُ الرَّعْبِيَّةِ، وَالرَّهْبَةِ، وَالخُسُوعِ: قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ فِي الْحُجَّرَاتِ وَيَدْعُونَا رَغْبًا وَرَهْبًا وَكَانُوا لَنَا حَاسِبِينَ﴾ [الأنباء: 90].

وَدَلِيلُ الْحَشِيشَيَّةِ: قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿فَلَا تَخْشُوْهُمْ وَاخْشُوْنِي...﴾ الآية [البقرة: 150].

وَدَلِيلُ الْإِنَابَةِ: قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿وَأَنِيبُوا إِلَيَّ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ...﴾ الآية [الزمر: 54].

وَدَلِيلُ الْإِسْتِعَانَةِ: قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ [الفاتحة: 5]. وفي الحديث: (... وَإِذَا اسْتَعَنْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ).⁵²

وَدَلِيلُ الْإِسْتِعَادَةِ: قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ [الفلق: 1]. و﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ [الناس: 1].

سنن الترمذى: كتاب صفة القيامة والرقائق والوع (2516) ، ومسند أحمد (293/1)، ومسند أبو حماد (307/1، 303/1، 52).

وَدَلِيلُ الْاسْتِعَائِ: قَوْلُهُ تَعَالَى : ﴿إِذْ تَسْتَغْيِثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ...﴾
الآية[الأనفال: 9].

وَدَلِيلُ الدَّبْحِ: قَوْلُهُ تَعَالَى : ﴿فُلِّ إِنَّنِي هَدَانِي رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ دِينًا
قِيمًا مَلَّةً إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ * قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي
وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ * لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِدَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ
الْمُسْلِمِينَ﴾ [الأنعام: 161-163]. وَمِنَ السُّنْنَةِ: (لَعْنَ اللَّهِ مَنْ ذَبَحَ
لِغَيْرِ اللَّهِ) ⁵³.

وَدَلِيلُ النَّذْرِ: قَوْلُهُ تَعَالَى : ﴿يُوقِفُونَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ
مُسْتَطِيرًا﴾ [الإنسان: 7].

* * الأَصْلُ الثَّانِي * *
مَعْرِفَةُ دِينِ الإِسْلَامِ بِالْأَدِلَّةِ

صحيح مسلم: كتاب الأضاحي (1978) ، وسنن النسائي: كتاب الصحايا (4422) ، ومسند
53 أحمد (317/1, 309/1, 217/1, 152/1, 118/1, 108/1).

وَهُوَ: الْاسْتِسْلَامُ لِلّهِ بِالْتَّوْحِيدِ، وَالاِنْقِيادُ لَهُ بِالطَّاعَةِ، وَالْبَرَاءَةُ مِنَ الشَّرِّ؛
وَأَهْلِهِ، وَهُوَ تَلَاثٌ مَرَاتِبٌ: الإِسْلَامُ، وَالإِيمَانُ، وَالإِحْسَانُ. وَكُلُّ مَرْتَبَةٍ لَهَا
أَرْكَانٌ.

الْمَرْتَبَةُ الْأُولَى: الْإِسْلَامُ

فَأَرْكَانُ الْإِسْلَامِ خَمْسَةٌ: شَهَادَةُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللّهُ وَأَنَّ مُحَمَّداً رَسُولُ اللّهِ، وَإِقَامُ
الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، وَصَوْمُ رَمَضَانَ، وَحُجُّ بَيْتِ اللّهِ الْحَرامِ.

فَدَلِيلُ الشَّهَادَةِ: قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿شَهَدَ اللّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ
وَأُولُوا الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ [آل عمران،
. [18]

وَمَعْناهَا: لَا مَعْبُودٌ بِحَقٍّ إِلَّا اللّهُ، وَحْدُ النَّفْيِ مِنْ الْإِثْبَاتِ ﴿لَا إِلَه﴾ نَافِيَا
جِمِيعَ مَا يُعْبُدُ مِنْ دُونِ اللّهِ ﴿لَا إِلَه﴾ مُتَبِّيَا الْعِبَادَةَ لِلّهِ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ فِي
عِبَادَتِهِ، كَمَا أَنَّهُ لَيْسَ لَهُ شَرِيكٌ فِي مُلْكِهِ.

وَتَقْسِيرُهَا: الَّذِي يُؤَوِّضُهَا قَوْلُهُ تَعَالَى ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنِّي
بَرَآءٌ مِمَّا تَعْبُدُونَ * إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيِّدُ الْعِظَمَاتِ * وَجَعَلَهَا كَلِمَةً باقِيَةً فِي

عَقِّيْهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴿ [الزخرف: 26 - 28]. وَقَوْلُهُ تَعَالَى : ﴿ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلْمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَا نَعْبُدُ إِلَّا اللَّهُ وَلَا نُشْرِكُ بِهِ شَيْئاً وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلُّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾ . [آل عمران: 64]

وَدَلِيلُ شَهَادَةِ أَنَّ مُحَمَّداً رَسُولُ اللَّهِ: قَوْلُهُ تَعَالَى : ﴿ لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنفُسِكُمْ عَرِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ . [التوبه: 128]

وَمَعْنَى شَهَادَةِ أَنَّ مُحَمَّداً رَسُولُ اللَّهِ: طَاعَتُهُ فِيمَا أَمَرَ، وَتَصَدَّيْقَهُ فِيمَا أَخْبَرَ، وَاحْتِنَابُ مَا نَهَى عَنْهُ وَرَجَرَ وَلَا يُعْبُدُ اللَّهُ إِلَّا بِمَا شَرَعَ.

وَدَلِيلُ الصَّلَاةِ، وَالرِّزْكَةِ، وَتَفْسِيرِ التَّوْحِيدِ: قَوْلُهُ تَعَالَى : ﴿ وَمَا أُمْرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءٌ وَيَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيمَةِ﴾ . [البينة: 5].

وَدَلِيلُ الصِّيَامِ: قَوْلُهُ تَعَالَى : ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ . [البقرة: 183]

وَدَلِيلُ الْحَجَّ: قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ﴾. [آل عمران: 97]

المُرْتَبَةُ الثَّانِيَةُ: الإِيمَانُ

وَهُوَ: بِضُعْ وَسَبْعُونَ شُعْبَةً، فَأَعْلَاهَا قَوْلٌ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَذْنَاهَا إِمَاطَةً الْأَذَى عَنِ الْطَّرِيقِ، وَالْحَيَاةُ شُعْبَةٌ مِنْ الإِيمَانِ.

وَأَرْكَانُهُ سِتَّةٌ: كَمَا فِي الْحَدِيثِ: (أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ، وَمَلَائِكَتِهِ، وَكُشْبِهِ، وَرُسُلِهِ، وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَتُؤْمِنَ بِالْقَدْرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ).

وَالدَّلِيلُ عَلَى هَذِهِ الْأَرْكَانِ السِّتَّةِ: قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿لَيْسَ الْبَرُّ أَنْ تُولُوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبَرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّنَ﴾ [البقرة: 177].

وَدَلِيلُ الْقَدْرِ: قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ﴾ [القمر: 49].

المُرْتَبَةُ الثَّالِثَةُ: الْإِحْسَانُ

وله رُكْنٌ وَاحِدٌ. كَمَا فِي الْحَدِيثِ: (أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَانَكَ تَرَاهُ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ). وَالْدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الظِّنَّاتِ اتَّقُوا وَالَّذِينَ هُمُ الْمُحْسِنُونَ﴾ [النَّحْل: 128]. وَقَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى الْغَنِيِّ الرَّحِيمِ * الَّذِي يَرَاكَ حِينَ تَقُومُ * وَتَقْلِبُكَ فِي السَّاجِدِينَ * إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ [الشَّعْرَاء: 217 - 220]. وَقَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُو مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ﴾ [يوحنا: 61].

وَالْدَّلِيلُ مِنَ السُّنَّةِ: حَدِيثُ جِبْرِيلَ الْمَسْهُورُ: عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ -رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ- قَالَ: بَيْنَمَا نَحْنُ جُلُوسٌ عِنْدَ النَّبِيِّ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- إِذْ طَلَعَ عَلَيْنَا رَجُلٌ، شَدِيدُ بَيَاضِ الثِّيَابِ، شَدِيدُ سَوادِ الشَّعْرِ، لَا يُرَى عَلَيْهِ أَثْرُ السَّفَرِ، وَلَا يَعْرُفُهُ مِنَ أَحَدٍ، فَجَلَسَ إِلَى النَّبِيِّ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- فَأَسْنَدَ رَكْبَتَيْهِ إِلَى رَكْبَتَيْهِ، وَوَضَعَ كَفَّيْهِ عَلَى كَفَّيْهِ، وَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ أَخْبِرْنِي عَنِ الإِسْلَامِ فَقَالَ: (أَنْ تَشْهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَتُؤْمِنُ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِي الزَّكَاةَ، وَتَصُومُ رَمَضَانَ، وَتَحْجُجَ الْبَيْتَ إِنْ أَسْتَطَعْتَ إِلَيْهِ سَبِيلًا). قَالَ: صَدَقْتَ. فَعَجِبْنَا لَهُ يَسْأَلُهُ وَيُصَدِّقُهُ، قَالَ:

أَخْبِرْنِي عَنِ الإِيمَانِ. قَالَ: (أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ، وَمَلَائِكَتِهِ، وَكُشْبِهِ، وَرَسُولِهِ، وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَتُؤْمِنَ بِالْقَدْرِ حَيْرَهُ وَشَرِهُ). قَالَ: صَدَقْتَ. قَالَ: أَخْبِرْنِي عَنِ الْإِحْسَانِ. قَالَ: (أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَائِنَكَ تَرَاهُ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ). قَالَ: أَخْبِرْنِي عَنِ السَّاعَةِ. قَالَ: (مَا الْمَسْؤُلُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ). قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنْ أَمَارَاتِهِنَّا. قَالَ: (أَنْ تَلِدَ الْأُمَّةُ رَبَّتَهَا، وَأَنْ تَرَى الْحُفَّةَ الْعَرَاءَ الْعَالَةَ رَعَاءَ الشَّاءِ يَسْطَاوُلُونَ فِي الْبُنْيَانِ). قَالَ: فَمَضَى، فَلَيْشَنَ مَلِيَّاً، فَقَالَ: (يَا عُمَرُ أَنْدَرُونَ مِنِ السَّائِلِ؟). قُلْنَا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: (هَذَا جَبْرِيلٌ أَتَأْكُمْ يُعْلِمُكُمْ أَمْ دِينِكُمْ).⁵⁴

* * الأَصْلُ الثَّالِثُ *

مَعْرِفَةُ نَبِيِّكُمْ مُحَمَّدٍ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

وَهُوَ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَلِّبِ بْنِ هَاشِمٍ، وَهَاشِمٌ مِنْ قُرَيْشٍ، وَقُرَيْشٌ مِنَ الْعَرَبِ، وَالْعَرَبُ مِنْ ذُرَيْةِ إِسْمَاعِيلَ بْنِ إِبْرَاهِيمَ الْخَلِيلِ عَلَيْهِ وَعَلَى نَبِيِّنَا أَفْضَلُ الصَّلَاةِ وَالسَّلَامِ، وَلَهُ مِنَ الْعُمُرِ ثَلَاثٌ وَسِتُّونَ سَنَةً، مِنْهَا أَرْبَعُونَ

صحیح البخاری: کتاب الإیمان (50) وکتاب تفسیر القرآن (4777) ، وصحیح مسلم: کتاب الإیمان (8) ، وسنن النسائي: کتاب الإیمان وشرائعه (4990, 4991) ، وسنن أبي داود: (4695) ، ومسند أحمد (51/1, 27/1) . کتاب السنة

قَبْلَ النُّبُوَّةِ، وَنَالَتْ وَعِشْرُونَ فِي النُّبُوَّةِ. نَسِيَ بِ﴿أَفَرَا﴾، وَأَرْسَلَ بِ﴿الْمَدَّثِر﴾، وَبَلَدُهُ مَكَّةُ. وَهَا حَرَ إِلَى الْمَدِينَةِ

بَعْدَهُ اللَّهُ بِالنِّدَارَةِ عَنِ الشَّرِكِ، وَبِالدَّعْوَةِ إِلَى التَّوْحِيدِ، وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدَّثِرُ قُمْ فَانِذْرُ وَرَبَّكَ فَكِيرْ وَتِيابَكَ فَطَهِرْ وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ وَلَا تَمْنَنْ تَسْتَكْشِرْ وَلَرِبَّكَ فَاصِرْ﴾ [المدثر: 1-7]. وَمَعْنَى: ﴿قُمْ فَانِذْرُ﴾: يُنذِرُ عَنِ الشَّرِكِ، وَيَدْعُونَ إِلَى التَّوْحِيدِ. ﴿وَرَبَّكَ فَكِيرْ﴾: أَيْ: عَظِيمُهُ بِالتَّوْحِيدِ. ﴿وَتِيابَكَ فَطَهِرْ﴾: أَيْ: طَهِيرٌ أَعْمَالُكَ عَنِ الشَّرِكِ. ﴿وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ﴾: الرُّجْزُ: الْأَصْنَامُ، وَهَجْرُهَا: تَرْكُهَا، وَالْبَرَاءَةُ مِنْهَا وَأَهْلِهَا، أَخَذَ عَلَى هَذَا عَشْرَ سِنِينَ يَدْعُونَ إِلَى التَّوْحِيدِ، وَبَعْدَ العَشْرِ عَرَجَ يِهِ إِلَى السَّمَاءِ، وَفُرِضَتْ عَلَيْهِ الصَّلَوَاتُ الْحَمْسُ، وَصَلَّى فِي مَكَّةَ ثَلَاثَ سِنِينَ، وَبَعْدَهَا أَمْرَ بِالْهِجْرَةِ إِلَى الْمَدِينَةِ، وَالْهِجْرَةُ الْاِتِّقَاعُ مِنْ بَلَدِ الشَّرِكِ إِلَى بَلَدِ الإِسْلَامِ.

وَالْهِجْرَةُ فَرِيضَةٌ عَلَى هَذِهِ الْأُمَّةِ مِنْ بَلَدِ الشَّرِكِ إِلَى بَلَدِ الإِسْلَامِ، وَهِيَ بِاُقْيَةِ إِلَى أَنْ تَقْوَمَ السَّاعَةُ، وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنفُسِهِمْ قَالُوا فِيمْ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعِفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَمْ

تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتَهَا جِرُوا فِيهَا فَأُولَئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا * إِلَّا الْمُسْتَضْعَفُينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالسَّيَاءِ وَالْوُلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا * فَأُولَئِكَ عَسَى اللَّهُ أَن يَعْفُو عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَفْوًا غَفُورًا ﴿٩٧-٩٩﴾ . [النساء: ٩٧-٩٩] وَقَوْلُهُ تَعَالَى : ﴿يَا عِبَادِي الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ فَإِيَّاهُ فَاعْبُدُونِ﴾ . [العنكبوت: ٥٦]

قَالَ الْبُغَويُّ - رَحْمَةُ اللَّهِ - نَزَّلْتُ هَذِهِ الْآيَةِ فِي الْمُسْلِمِينَ الَّذِينَ إِمْكَةٌ وَلَمْ يُهَا جِرُوا، نَادَاهُمُ اللَّهُ بِاسْمِ الْإِعَانِ .

وَالدَّلِيلُ عَلَى الْمُحْرَرِ مِنَ السُّنْنَةِ: قَوْلُهُ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - : (لَا تَنْقَطِعُ الْمُحْرَرُ حَتَّى تَنْقَطِعَ التَّوْبَةُ، وَلَا تَنْقَطِعُ التَّوْبَةُ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا) .⁵⁵

فَلَمَّا اسْتَقَرَّ فِي الْمَدِينَةِ أَمْرَ بِيَقِيَّةِ شَرَائِعِ الإِسْلَامِ، مِثْلِ: الرَّكَّاةِ، وَالصَّوْمِ، وَالحِجَّةِ، وَالأَذَانِ، وَالجِهَادِ، وَالْأَمْرِ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّهْيِ عَنِ الْمُنْكَرِ، وَغَيْرِ ذَلِكِ مِنْ شَرَائِعِ الإِسْلَامِ، أَخْدَى عَلَى هَذَا عَشْرَ سِنِينَ، وَتُؤْتَى - صَلَواتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ - وَدِينُهُ بَاقٍ .

55 أبو داود: الجهاد (2479) ، وأحمد (99/4) ، والدارمي: السير (2513).

وَهَذَا دِينُنَا، لَا خَيْرٌ إِلَّا ذَلِيلٌ الْأُمَّةَ عَلَيْهِ، وَلَا شَرٌّ إِلَّا حَدَّرَهَا مِنْهُ، وَالْخَيْرُ الَّذِي
ذَلَّهَا عَلَيْهِ التَّوْحِيدُ، وَجَمِيعُ مَا يُكْبِرُهُ اللَّهُ وَيَرْضَاهُ، وَالشَّرُّ الَّذِي حَدَّرَهَا مِنْهُ
الشَّرُّكُ، وَجَمِيعُ مَا يَكْرُهُ اللَّهُ وَيَأْبَاهُ. بَعَثَهُ اللَّهُ إِلَى النَّاسِ كَافَّةً، وَافْتَرَضَ طَاعَتَهُ
عَلَى جَمِيعِ الشَّقَلَيْنِ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ؛ وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿فُلْيَا أَيُّهَا النَّاسُ
[الأعراف 158].. وَكَمَّلَ اللَّهُ بِهِ الدِّينَ؛ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا﴾
وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَقْمَتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي
وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾[المائدة: 3]. وَالدَّلِيلُ عَلَى مَوْتِهِ - صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ * ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَحْتَصِمُونَ﴾[الزمر: 30، 31].

وَالنَّاسُ إِذَا مَاتُوا يُبَعَّثُونَ؛ وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا
نَعِيْدُكُمْ وَمِنْهَا تُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى﴾[طه: 55] وَقَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿وَاللَّهُ
أَبْتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا * ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَتُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا﴾[نوح:
17، 18]. وَبَعْدَ الْبَعْثِ مُحَاسِبُونَ وَمُحْرِّبُونَ بِأَعْمَالِهِمْ، وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى:
﴿وَلَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسَأَوْلَوْا إِمَّا عَمِلُوا
[النَّجْم 31]. وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَى﴾

وَمَنْ كَذَّبَ بِالْبُعْثَةِ كَفَرَ، وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى : ﴿رَأَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُعْنِوْا قُلْ بَلَى وَرَبِّي لَتَبْعَثُنَّ مِمَّا عَمِلْتُمْ وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ [التغابن: 7]

وَأَرْسَلَ اللَّهُ جَمِيعَ الرُّسُلِ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِّرِينَ؛ وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى : ﴿رُسُلاً مُبَشِّرِينَ وَمُنذِّرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ﴾ [النساء: 165]

وَأَوَّلُهُمْ نُوحٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ، وَآخِرُهُمْ مُحَمَّدٌ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - وَهُوَ خَاتَمُ النَّبِيِّينَ؛ وَالدَّلِيلُ عَلَى أَنَّ أَوَّلَهُمْ نُوحٌ قَوْلُهُ تَعَالَى : ﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّنَ مِنْ بَعْدِهِ﴾ [النساء: 165]

وَكُلُّ أُمَّةٍ بَعَثَ اللَّهُ إِلَيْهَا رَسُولاً مِنْ نُوحٍ إِلَى مُحَمَّدٍ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَأْمُرُهُمْ بِعِبَادَةِ اللَّهِ وَحْدَهُ، وَيَنْهَاهُمْ عَنْ عِبَادَةِ الطَّاغُوتِ؛ وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى : ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولاً أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾ [النحل: 36]. وَافْتَرَضَ اللَّهُ عَلَى جَمِيعِ الْعِبَادِ الْكُفَّارَ بِالطَّاغُوتِ وَالإِيمَانَ بِاللَّهِ.

قَالَ ابْنُ الْقِيْمِ - رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى : مَعْنَى الطَّاغُوتِ مَا تَحْاوَرَ بِهِ الْعَبْدُ حَدَّهُ مِنْ مَعْبُودٍ أَوْ مَتَّبِعٍ أَوْ مُطَلَّعٍ . وَالظَّاغِيْتُ كَثِيرُونَ وَرُؤُسُهُمْ خَمْسَةُ : إِبْلِيسُ لَعْنَهُ اللَّهُ، وَمَنْ عِدَّ وَهُوَ رَاضٍ، وَمَنْ دَعَا النَّاسَ إِلَى عِبَادَةِ نَفْسِهِ، وَمَنْ ادَّعَى شَيْئًا مِنْ عِلْمِ الْعَيْبِ، وَمَنْ حَكَمَ بِعَيْرٍ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ؛ وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى : ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرُ بِالظَّاغُوتِ وَيُؤْمِنُ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَيِّعُ عَلَيْمٌ﴾ [البقرة: 256]. وَهَذَا هُوَ مَعْنَى لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَفِي الْحَدِيثِ: (رَأْسُ الْأَمْرِ إِلَّا سَلَامٌ، وَعَمُودُهُ الصَّلَاةُ، وَذِرْوَةُ سَنَامِهِ الْجَهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ).⁵⁶

وَاللَّهُ أَعْلَمُ. وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ.

* * *

56 الترمذى: الإيمان (2616) ، وابن ماجه: الفتن (3973) ، وأحمد (231/5، 234/5)، وأبي داود (245/5، 237/5،

القواعد الأربع

أَسْأَلُ اللَّهَ الْكَبِيرَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ يَتَوَلَّكَ فِي الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ.

وَأَنْ يَجْعَلَكَ مُبَارَّكًا أَيْمَانًا كُنْتَ، وَأَنْ يَجْعَلَكَ مَنْ إِذَا أُعْطِيَ شَكَرً، وَإِذَا ابْتَلَى صَبَرَ، وَإِذَا أَذْنَبَ اسْتَعْفَرَ. فَإِنَّ هُؤُلَاءِ الْثَلَاثُ عِنْوَانُ السَّعَادَةِ.

اعْلَمُ أَرْشَدَكَ اللَّهُ لِطَاعَتِهِ: أَنَّ الْحَنِيفِيَّةَ مِلَّةُ إِبْرَاهِيمَ: أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ، وَحْدَهُ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ، وَبِدِيلِكَ أَمْرَ اللَّهُ جَمِيعَ النَّاسِ، وَخَلَقَهُمْ لَهَا كَمَا قَالَ تَعَالَى: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ [الذاريات: 56]. فَإِذَا عَرَفْتَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَكَ لِعِبَادَتِهِ؛ فَاعْلَمْ أَنَّ الْعِبَادَةَ لَا تُسَمَّى عِبَادَةً إِلَّا مَعَ التَّوْحِيدِ، كَمَا أَنَّ خَلَقَكَ لِعِبَادَتِهِ؛ فَاعْلَمْ أَنَّ الْعِبَادَةَ لَا تُسَمَّى عِبَادَةً إِلَّا مَعَ الصَّلَاةِ الظَّاهَرَةِ، فَإِذَا دَخَلَ الشَّرْكَ فِي الْعِبَادَةِ فَسَدَّدْتُ، كَالْحَدِيثِ إِذَا دَخَلَ فِي الطَّهَارَةِ، فَإِذَا عَرَفْتَ أَنَّ الشَّرْكَ إِذَا حَالَطَ الْعِبَادَةَ أَفْسَدَهَا، وَأَحْبَطَ الْعَمَلَ، وَصَارَ صَاحِبُهُ، مِنَ الْخَالِدِينَ فِي النَّارِ. عَرَفْتَ أَنَّ أَكْمَمَ مَا عَلَيْكَ مَعْرِفَةً ذَلِكَ لَعْلَ اللَّهُ أَنْ يُخْلِصَكَ مِنْ هَذِهِ الشَّبَكَةِ، وَهِيَ الشَّرْكُ بِاللَّهِ الَّذِي قَالَ اللَّهُ تَعَالَى فِيهِ: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرِكَ بِهِ

وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَن يَشَاءُ ﴿١١٦﴾ [النساء: 116]. وَذَلِكَ بِعَرْفَةٍ أَرْبَعِ
فَوَاعِدَ دَكْرِهَا اللَّهُ تَعَالَى فِي كِتَابِهِ.

القاعدة الأولى:

أَن تَعْلَمَ أَنَّ الْكُفَّارَ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- مُقْرُونَ
بِأَنَّ اللَّهَ -تَعَالَى- هُوَ الْخَالِقُ، الْمُدَبِّرُ، وَأَنَّ ذَلِكَ لَمْ يُدْخِلْهُمْ فِي الإِسْلَامِ؛
وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿فُلْ مَن يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمْنَ يَمْلِكُ
السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَن يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ
وَمَن يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَقَوَّنَ﴾ [يونس: 31].

القاعدة الثانية:

أُنَّهُمْ يَقُولُونَ: مَا دَعَوْنَاهُمْ وَتَوَجَّهُنَا إِلَيْهِمْ إِلَّا لِطَلَبِ الْفُرْجِ وَالشَّفَاعةِ، فَدَلِيلُ
الْفُرْجِ؛ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أُولَئِكَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا
لِيُقْرَبُونَا إِلَى اللَّهِ رُلْفَى إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا
يَهْدِي مَنْ هُوَ كَادِبٌ كَفَّارٌ﴾ [الزمر: 3]. وَدَلِيلُ الشَّفَاعةِ، قَوْلُهُ تَعَالَى:

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضْرُهُمْ وَلَا يَفْعُلُونَ هَؤُلَاءِ شُعَاعُوْنَ
عِنْدَ اللَّهِ ﷺ [يونس: 18].

وَالشَّفَاعَةُ شَفَاعَةٌ مَنْفَيَةٌ، وَشَفَاعَةٌ مُمْتَثَّةٌ.

فَالشَّفَاعَةُ الْمَنْفَيَةُ: مَا كَانَتْ تُطْلَبُ مِنْ عَيْرِ اللَّهِ فِيمَا لَا يَقْدِرُ عَلَيْهِ إِلَّا اللَّهُ؛
وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ
يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفَاعَةٌ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾
[البقرة: 254].

وَالشَّفَاعَةُ الْمُمْتَثَّةُ: هِيَ الَّتِي تُطْلَبُ مِنَ اللَّهِ، وَالشَّافِعُ مُكَرَّمٌ بِالشَّفَاعَةِ،
وَالْمَشْفُوعُ لَهُ مِنْ رَضِيَ اللَّهُ قَوْلُهُ وَعَمَلَهُ بَعْدَ الْإِذْنِ؛ كَمَا قَالَ تَعَالَى: ﴿مَنْ
ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ [البقرة: 255].

الْقَاعِدَةُ الثَّالِثَةُ:

أَنَّ النَّبِيَّ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- ظَاهِرٌ عَلَى أَنَّاسٍ مُتَفَرِّقِينَ فِي عِبَادَاتِهِمْ، مِنْهُمْ
مَنْ يَعْبُدُ الْمَلائِكَةَ، وَمِنْهُمْ مَنْ يَعْبُدُ الْأَنْبِيَاءَ وَالصَّالِحِينَ، وَمِنْهُمْ مَنْ يَعْبُدُ
الْأَشْجَارَ وَالْأَحْجَارَ، وَمِنْهُمْ مَنْ يَعْبُدُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ، وَقَاتَلُهُمْ رَسُولُ اللَّهِ -

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - وَمَمْ يُفَرِّقُ بَيْنَهُمْ؛ وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى : ﴿ وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونُ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ ﴾ [الأنفال: 39]. وَدَلِيلُ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ؛ قَوْلُهُ تَعَالَى : ﴿ وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِنْ كُنْتُمْ إِيمَانًا تَعْبُدُونَ ﴾ [فصلت: 37]. وَدَلِيلُ الْمَلَائِكَةِ؛ قَوْلُهُ تَعَالَى : ﴿ وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَسْتَخِدُوا الْمَلَائِكَةَ وَالْبَيِّنَاتِ أَرْبَابًا... ﴾ الآية [آل عمران: 80]. وَدَلِيلُ الْأَنْبِيَاءِ؛ قَوْلُهُ تَعَالَى : ﴿ وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ إِنَّكَ أَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ أَخْنَذُونِي وَأَمِّي إِلَهُنِّ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحِقٍّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَامُ الْغُيُوبِ ﴾ الآية [المائدة: 116].

وَدَلِيلُ الصَّالِحِينَ؛ قَوْلُهُ تَعَالَى : ﴿ أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَيْ رَبِّهِمُ الْوَسِيْلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَبَرِّجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ... ﴾ الآية [الإِسْرَاء: 57]. وَدَلِيلُ الْأَشْجَارِ وَالْأَحْجَارِ؛ قَوْلُهُ تَعَالَى : ﴿ أَفَرَأَيْتُمُ الْلَّاْتَ وَالْعَزَّى * وَمَنَّاهَا التَّالِثَةُ الْأُخْرَى ﴾ [النَّجْم: 91، 20].

وَحَدِيثُ أَبِي وَاقِدِ الْمَيْشِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: خَرَجْنَا مَعَ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - إِلَى حُنَيْنٍ وَنَحْنُ حُدَائِعُ عَهْدٍ بِكُفْرٍ، وَلِلْمُشْرِكِينَ سِدْرَةٌ، يَعْكِفُونَ عِنْدَهَا وَيَنْوَطُونَ إِلَيْهَا أَسْلِحَتَهُمْ، يُقَالُ لَهَا ذَاتُ أَنْوَاطٍ، فَمَرَنَا بِسِدْرَةٍ فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ اجْعَلْنَا ذَاتَ أَنْوَاطٍ كَمَا لَهُمْ ذَاتُ أَنْوَاطٍ.

57. الحديث.

القاعدة الرابعة:

أَنَّ مُشْرِكَيْ زَمَانِنَا أَعْلَظُ شَرَّكًا مِنَ الْأَوَّلِينَ، لَأَنَّ الْأَوَّلِينَ يُشْرِكُونَ فِي الرَّحَاءِ، وَيُخْلِصُونَ فِي الشِّدَّةِ، وَمُشْرِكُو زَمَانِنَا شَرَّكُهُمْ دَائِمٌ فِي الرَّحَاءِ وَالشِّدَّةِ؛ وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلْكِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ﴾ [العنكبوت: 65].

وَاللَّهُ أَعْلَمُ. وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ.

رواه الترمذى رقم (2181) في الفتن: باب ما جاء " لتركين سنن من كان قبلكم " ، وقال الترمذى: 57 حديث حسن صحيح

اَصْلُ دِينِ اِسْلَامٍ

اَصْلُ دِينِ اِسْلَامٍ ، وَقَاعِدَتُهُ: اَمْرَانٌ؛

اَوَّلُ: الْأَمْرُ بِعِبَادَةِ اللَّهِ وَحْدَةٍ لَا شَرِيكَ لَهُ; وَالْتَّحْرِيْضُ عَلَى ذَلِكَ، وَالْمُوَالَةُ فِيهِ، وَتَكْفِيرُ مَنْ تَرَكَهُ

ثَانِي: الْإِنْذَارُ عَنِ الشَّرِكِ فِي عِبَادَةِ اللَّهِ، وَالتَّعْلِيْظُ فِي ذَلِكَ ، وَالْمُعَاوَادَةُ فِيهِ، وَتَكْفِيرُ مَنْ فَعَلَهُ

وَالْمُخَالِفُونَ فِي ذَلِكَ أَنْوَاعٌ ؛ فَأَشَدُهُمْ مُخَالَفَةً: مَنْ خَالَفَ فِي الْجَمِيعِ؛ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ عَبَدَ اللَّهَ وَحْدَهُ، وَلَمْ يُنْكِرِ الشَّرِكَ، وَلَمْ يُعَادِ أَهْلَهُ: وَمِنْهُمْ: مَنْ عَادَهُمْ، وَلَمْ يُكَفِّرُهُمْ وَمِنْهُمْ: مَنْ لَمْ يُحِبِّ التَّوْحِيدَ، وَلَمْ يُبْغِضْهُ وَمِنْهُمْ: مَنْ كَفَرَهُمْ، وَرَأَمُوا أَنَّهُ مَسْبَبَةُ الصَّالِحِينَ وَمِنْهُمْ: مَنْ لَمْ يُبْغِضْ الشَّرِكَ، وَلَمْ يُحِبِّهُ وَمِنْهُمْ: مَنْ لَمْ يَعْرِفْ الشَّرِكَ، وَلَمْ يُنْكِرْهُ وَمِنْهُمْ: مَنْ لَمْ يَعْرِفْ التَّوْحِيدَ، وَلَمْ يُنْكِرْهُ وَمِنْهُمْ: - وَهُوَ أَشَدُ الْأَنْوَاعِ خَطَرًا - مَنْ عَمِلَ بِالْتَّوْحِيدِ، لَكِنْ لَمْ يَعْرِفْ قَدْرُهُ، وَلَمْ يُبْغِضْ مَنْ تَرَكَهُ، وَلَمْ يُكَفِّرُهُمْ وَمِنْهُمْ: مَنْ تَرَكَ الشَّرِكَ، وَكَرِهَهُ، وَلَمْ

يَعْرِفُ قَدْرُهُ، وَلَمْ يُعَادِ أَهْلَهُ، وَلَمْ يُكَفِّرُهُمْ ؛ وَهُؤُلَاءِ: قَدْ حَالَفُوا مَا جَاءَتْ بِهِ
الْأَنْبِيَاءُ، مِنْ دِينِ اللَّهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى ، وَاللَّهُ أَعْلَمُ⁵⁸

⁵⁸ الدرر السنية 2/22

نَوَاقِضُ الْإِسْلَامٍ⁵⁹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ

إِعْلَمْ أَنَّ نَوَاقِضَ الْإِسْلَامِ عَشْرَةُ نَوَاقِضٍ:

(الأول) : إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرِكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ⁶⁰. وَقَالَ : {إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكُ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَمَ اللَّهَ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَاوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ} ⁶¹؛ وَمِنْهُ الدَّبْخُ لِعَيْرِ اللَّهِ كَمَنْ يَدْبُخُ لِلْجِنِّ أَوْ لِلْقَبْرِ.

(الثاني) : مَنْ جَعَلَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ اللَّهِ وَسَائِطًا يَدْعُوْهُمْ وَيَسْأَلُهُمُ الشَّفَاعَةَ وَيَتَوَكَّلُ عَلَيْهِمْ، كَفَرَ إِجْمَاعًا.

(الثالث) : مَنْ لَمْ يُكَفِّرْ الْمُشْرِكِينَ، أَوْ شَكَّ فِي كُفْرِهِمْ، أَوْ صَحَّحَ مَذْهَبَهُمْ، كَفَرَ.

الدرر السننية 361/362

سُورَةُ النِّسَاء آية: 48⁶⁰

سُورَةُ الْمَائِدَة آية: 72⁶¹

لفظ (شك) من الدرر السننية وهو الصواب.⁶²

(الرَّابِعُ): مَنْ اعْتَقَدَ أَنَّ عَيْرَهُ هَذِيَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَكْمَلُ مِنْ هَذِبِهِ، أَوْ أَنَّ حُكْمَ عَيْرِهِ أَحْسَنُ مِنْ حُكْمِهِ، كَالَّذِي يُفَضِّلُ حُكْمَ الطَّوَاغِيْتِ عَلَى حُكْمِهِ، فَهُوَ كَاْفِرٌ.

(الْخَامِسُ): مَنْ أَبْغَضَ شَيْئًا مَمَّا جَاءَ بِهِ الرَّسُولُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَلَوْ عَمِلَ بِهِ، كَفَرَ.

(السَّادِسُ): مَنِ اسْتَهْزَأَ بِشَيْءٍ مِنْ دِينِ الرَّسُولِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَوْ تَوَابِ اللَّهِ، أَوْ عِقَابِهِ، كَفَرَ، وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: {قُلْ أَبِاللَّهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ لَا تَعْتَدُرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ} ⁶³.

(السَّابِعُ): الْسِّحْرُ، وَمِنْهُ الصَّرْفُ وَالْعَطْفُ، فَمَنْ فَعَلَهُ أَوْ رَضِيَ بِهِ، كَفَرَ. وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: {وَمَا يُعْلَمَ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّا لَنَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ} ⁶⁴.

(الثَّامِنُ): مُظَاهِرُ الْمُشْرِكِينَ وَمُعاوِنُهُمْ عَلَى الْمُسْلِمِينَ، وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: {وَمَنْ يَتَوَهَّمُ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ}

⁶⁵

⁶³ سُورَةُ التَّوْبَةِ آية: 65-66.

⁶⁴ سُورَةُ الْبُقْرَةِ آية: 102.

⁶⁵ سُورَةُ الْمَائِدَةِ آية: 51.

(الثَّانِيُّ) : مَنْ اعْتَدَ أَنَّ بَعْضَ النَّاسِ يَسْعَهُ الْخُرُوجُ عَنْ شَرِيعَةِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَمَا وَسَعَ الْحُضْرَ الْخُرُوجُ عَنْ شَرِيعَةِ مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ، فَهُوَ كَافِرٌ.

(الْعَاشِرُ) : إِلَئِغْرَاضٌ عَنْ دِينِ اللَّهِ تَعَالَى، لَا يَتَعَلَّمُ وَلَا يَعْمَلُ بِهِ، وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى : { وَمَنْ أَظْلَمُ مِنْ ذُكْرِ يَآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنْتَقِمُونَ }⁶⁶. وَلَا فَرَقَ فِي جَمِيعِ هَذِهِ النَّوَاقِضِ بَيْنَ الْمَازِلِ وَالْجَاهِدِ وَالْخَائِفِ، إِلَّا الْمُكْرِهُ. وَكُلُّهَا مِنْ أَعْظَمِ مَا يَكُونُ خَطَرًا، وَمِنْ أَكْثَرِ مَا يَكُونُ وُقُوعًا.

فَيَبْغِي لِلْمُسْلِمِ أَنْ يَخْدُرَهَا وَيَخَافَ مِنْهَا عَلَى نَفْسِهِ، تَعُودُ بِاللَّهِ مِنْ مُوجَبَاتِ عَصَبَيْهِ وَأَلِيمِ عِقَابِهِ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ.

⁶⁶ سُورَةُ السَّجْدَةِ آيَةُ 22.

شُرُوطٌ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

قالَ الشَّيْخُ عَبْدُ الرَّحْمَنَ بْنُ حَسَنَ فِي "فَتْحِ الْمَجِيدِ":

لَا بُدُّ فِي شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مِنْ سَبْعَةِ شُرُوطٍ لَا تَنْفَعُ قَائِلَهَا إِلَّا
بِاحْتِمَالِهَا: أَحَدُهَا: الْعِلْمُ الْمُنَافِ لِلْجَهَلِ. الثَّانِي: الْيَقِينُ الْمُنَافِ لِلشَّكِ.
الثَّالِثُ: الْقُبُولُ الْمُنَافِ لِلرَّدِّ. الرَّابِعُ: الْإِنْقِيَادُ الْمُنَافِ لِلشَّرِكَ. الْخَامِسُ:
الْإِخْلَاصُ الْمُنَافِ لِلشَّرِكَ. الْسَّادِسُ: الصِّدْقُ الْمُنَافِ لِلْكَذِبِ. الْسَّابِعُ:
الْمَحَبَّةُ الْمُنَافِي لِضَدِّهَا⁶⁷

وَقَالَ رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى فِي مَوْضِعٍ آخَرَ:

وَأَمَّا قَوْلُهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْحَدِيثِ الصَّحِيحِ: "وَكَفَرَ بِمَا يُعْبَدُ مِنْ
دُونِ اللَّهِ" فَهَذَا: شَرْطٌ عَظِيمٌ، لَا يَصْحُ قَوْلٌ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ إِلَّا بِوُجُودِهِ،
وَإِنْ لَمْ يُوجَدْ، لَمْ يَكُنْ مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، مَعْصُومُ الدَّمِ، وَالْمَالِ؛ لِأَنَّ

⁶⁷ فتح المجيد شرح كتاب التوحيد 83

هَذَا هُوَ مَعْنَى لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ؛ فَلَمْ يَنْفَعْهُ الْقَوْلُ ، بِلَدُونِ الْإِثْيَانِ بِالْمَعْنَى؛ الَّذِي دَلَّتْ عَلَيْهِ ، مِنْ تَرْكِ الشَّرِيكِ ، وَالْبَرَاءَةِ مِنْهُ وَمِنْ فَعَلَةٍ ، فَإِذَا أَنْكَرَ عِبَادَةَ كُلِّ مَا يُعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ، وَتَبَرَّأَ مِنْهُ وَعَادَى مَنْ فَعَلَ ذَلِكَ: صَارَ مُسْلِمًا ، مَعْصُومُ الدَّمِ ، وَالْمَالِ؛ وَهَذَا مَعْنَى ، قَوْلُ اللَّهِ تَعَالَى: {فَمَنْ يَكُفُرُ بِالظَّاغُوتِ وَيُؤْمِنُ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُتْقَى لَا انْفَصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَيِّعُ عَلِيمٌ}

[الْبَقَرَةٌ: 256]

وَقَدْ قُيِّدَتْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، فِي الْأَخْحَادِيَّةِ الصَّحِيحَةِ بِقُيُودٍ ثِقَالٍ ، لَا بُدَّ مِنَ الْإِثْيَانِ بِجَمِيعِهَا ، قَوْلًا ، وَاعْتِقادًا ، وَعَمَلاً ، فَمَنْ ذَلِكَ: حَدِيثُ عِبَانَ الَّذِي فِي الصَّحِيحِ "فَإِنَّ اللَّهَ حَرَمَ عَلَى النَّارِ مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَغْيِي بِذَلِكَ وَجْهَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ" وَفِي حَدِيثٍ آخَرَ: "صِدْقًا مِنْ قَلْبِهِ" ، "خَالِصًا مِنْ قَلْبِهِ" مُسْتَقِنًا بِهَا قَلْبُهُ، غَيْرَ شَاكِ، فَلَا تَنْفَعُ هَذِهِ الْكَلِمَةُ قَائِلَهَا إِلَّا بِهَذِهِ الْقُيُودِ، إِذَا اجْتَمَعْتُ لَهُ، مَعَ الْعِلْمِ بِمَعْنَاهَا، وَمَضْمُونِهَا كَمَا قَالَ تَعَالَى: {وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَاعةَ إِلَّا مَنْ شَهَدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ} [الْزُّخْرُفُ: 86] وَقَالَ تَعَالَى لِنَبِيِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ} [مُحَمَّدٌ: 19] فَمَعْنَاهَا يَقْبَلُ الزِّيَادَةَ، لِعُورَةِ الْعِلْمِ، وَصَالِحِ الْعَمَلِ.

فَلَا يُبَدِّل مِنَ الْعِلْمِ بِحَقِيقَةٍ مَعْنَى هَذِهِ الْكَلِمَةِ، عِلْمًا يُنَادِي الْجَهَلَ، بِخِلَافِ مَنْ يَقُولُهَا، وَهُوَ لَا يَعْرِفُ مَعْنَاهَا، وَلَا يُبَدِّل مِنَ الْيَقِينِ، الْمُنَادِي لِلشَّرِكِ، فِيمَا دَلَّتْ عَلَيْهِ مِنَ التَّوْحِيدِ؛ وَلَا يُبَدِّل مِنَ الْإِخْلَاصِ، الْمُنَادِي لِلشَّرِكِ، فَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ يَقُولُهَا، وَهُوَ يُشْرِكُ فِي الْعِبَادَةِ، وَيُنْكِرُ مَعْنَاهَا، وَيُعَادِي مَنِ اعْتَقَدَهُ، وَعَمِلَ بِهِ، وَلَا يُبَدِّل مِنَ الصِّدْقِ، الْمُنَادِي لِلْكَذِبِ، بِخِلَافِ حَالِ الْمُنَافِقِ، الَّذِي يَقُولُهَا مِنْ عَيْرِ صِدْقٍ، كَمَا قَالَ تَعَالَى: (يَقُولُونَ بِالسِّنَّتِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ) [الفتح: 11] وَلَا يُبَدِّل مِنَ الْقَبُولِ، الْمُنَادِي لِلرَّدِّ؛ بِخِلَافِ مَنْ يَقُولُهَا، وَلَا يَعْمَلُ بِهَا، وَلَا يُبَدِّل مِنَ الْمُحَبَّةِ، لِمَا دَلَّتْ عَلَيْهِ، مِنَ التَّوْحِيدِ، وَالْإِخْلَاصِ، وَعَيْرِ ذَلِكَ؛ وَالْفَرْخُ بِذَلِكَ، الْمُنَادِي لِخِلَافِ هَذَيْنِ الْأَمْرَيْنِ، وَلَا يُبَدِّل مِنَ الْإِنْقِيادِ بِالْعَمَلِ بِهَا، وَمَا دَلَّتْ عَلَيْهِ مُطَابَقَةً، وَتَضَمَّنَ، وَالْتِزَامًا؛ وَهَذَا هُوَ دِينُ الإِسْلَامِ، الَّذِي لَا يَقْبَلُ اللَّهُ دِيْنًا سَوَاهُ.

68

⁶⁸ الدرر السنية 244-243